

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Komise	
2004/C 292/01	Směnné kurzy vůči euro	1
2004/C 292/02	Předběžné oznámení o spojení podniků (Případ č. j. COMP/M.3646 – MABSA/Belgian State/BIAC/IV) — Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení ⁽¹⁾	2
2004/C 292/03	Státní podpora – Česká republika — Státní podpora č. C 27/04 (ex CZ 49/03) – Agrobanka Praha, a. s. / GE Capital Bank, a. s. — Výzva k podání připomínek v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ⁽¹⁾	3
2004/C 292/04	Zveřejnění konečné účetní uzávěrky agentur a subjektů Evropské unie v rozpočtovém roce 2003	20
	Evropská centrální banka	
2004/C 292/05	Doporučení Evropské centrální banky ze dne 16. července 2004 o požadavcích Evropské centrální banky týkajících se statistické zpravodajské povinnosti v oblasti statistiky platební bilance, statistiky investiční pozice vůči zahraničí a výkazu devizových rezerv (ECB/2004/16)	21
	II <i>Přípravné akty</i>	
	

III Oznámení

Komise

2004/C 292/06

Výzva k předkládání návrhů VP/2004/017 — Rozpočtová položka 04.02.10 — Inovativní opatření podle článku 6 nařízení o Evropském sociálním fondu: „Předávání a šíření inovací získaných z projektů ESF podle článku 6“ 63

I

(Informace)

KOMISE

Směnné kurzy vůči euro ⁽¹⁾

29. listopadu 2004

(2004/C 292/01)

1 euro =

měna	směnný kurz	měna	směnný kurz
USD americký dolar	1,3247	LVL lotyšský latas	0,6858
JPY japonský jen	136,24	MTL maltská lira	0,4328
DKK dánská koruna	7,4287	PLN polský zlotý	4,2122
GBP britská libra	0,70100	ROL rumunský lei	38 922
SEK švédská koruna	8,9210	SIT slovinský tolar	239,79
CHF švýcarský frank	1,5170	SKK slovenská koruna	39,275
ISK islandská koruna	86,47	TRL turecká lira	1 896 900
NOK norská koruna	8,0700	AUD australský dolar	1,6890
BGN bulharský lev	1,9559	CAD kanadský dolar	1,5675
CYP kyperská libra	0,5796	HKD hongkongský dolar	10,3010
CZK česká koruna	31,020	NZD novozélandský dolar	1,8502
EEK estonská koruna	15,6466	SGD singapurský dolar	2,1690
HUF maďarský forint	246,54	KRW jihokorejský won	1 387,09
LTL litevský litas	3,4528	ZAR jihoafrický rand	7,7180

⁽¹⁾ Zdroj: referenční směnné kurzy jsou publikovány ECB.

Předběžné oznámení o spojení podniků
(Případ č. j. COMP/M.3646 – MABSA/Belgian State/BIAC/JV)
Případ, který může být posouzen ve zjednodušeném řízení

(2004/C 292/02)

(Text s významem pro EHP)

1. Komise obdržela dne 18. listopadu 2004 oznámení o navrhovaném spojení podle článku 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾, kterým podnik Macquarie Airports Brussels S.A. („MABSA“, Lucembursko), patřící do skupiny Macquarie (Austrálie) ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení Rady získává společně s Belgickým státem společnou kontrolu nad podnikem Brussels International Airport Company N.V./S.A. („BIAC“, Belgie), na základě nákupu akcií.

2. Předmět podnikání příslušných podniků je:

- podniku MABSA: společnost založená za účelem koupě jiné společnosti,
- podniku Macquarie Group: bankovníctví, zejména v Austrálii, a
- podniku BIAC: vlastník a provozovatel národního letiště Brusel, v Zaventem.

3. Komise po předběžném přezkoumání zjistila, že se na oznamovanou transakci vztahuje nařízení (ES) č. 139/2004. Konečné rozhodnutí v tomto ohledu však zůstává vyhrazeno. Podle oznámení Komise o zjednodušeném řízení pro posuzování některých spojení podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽²⁾ je třeba uvést, že tento případ může být posouzen v řízení dle tohoto oznámení.

4. Komise vyzývá dotčené třetí strany, aby Komisi předložily své případné připomínky k navrhované transakci.

Připomínky musí být Komisi doručeny nejpozději do deseti dnů od zveřejnění tohoto oznámení. Připomínky lze Komisi zaslat faxem (č. faxu (+32 2) 296 43 01 nebo 296 72 44) či poštou, s uvedením čísla jednacího COMP/M.3646 – MABSA/Belgian State/BIAC/JV, na následující adresu:

Evropská komise
Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž
Evidence fúzí
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ Přístupné na webových stránkách GR pro hospodářskou soutěž:
http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/legislation/consultation/simplified_tru.pdf.

STÁTNÍ PODPORA – ČESKÁ REPUBLIKA**Státní podpora č. C 27/04 (ex CZ 49/03) – Agrobanka Praha, a. s. / GE Capital Bank, a. s.****Výzva k podání připomínek v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES**

(2004/C 292/03)

(Text s významem pro EHP)

Dopisem ze dne 14. července 2004, který je reprodukován v původním jazyce na stránkách následujících po tomto shrnutí, informovala Komise Českou republiku o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ve věci části výše uvedené podpory / opatření.

Komise přijala rozhodnutí nevznést žádné námitky ve věci některých jiných opatření, jak je popsáno v dopise následujícím po tomto shrnutí.

Zúčastněné strany mohou adresovat své připomínky týkající se opatření na podporu, kvůli němuž Komise zahajuje toto řízení, do jednoho měsíce od data zveřejnění tohoto shrnutí a následujícího dopisu Evropské komisi, Generálnímu ředitelství pro hospodářskou soutěž, ředitelství H2, na adresu:

European Commission
Directorate-General for Competition
Directorate H2
Rue Spa 3
B-1049 Brussels
Fax: (32-2) 296 12 42

Připomínky budou předány České republice. Písemně lze požádat o důvěrné nakládání s totožností zúčastněné strany podávající připomínky s tím, že žádost bude obsahovat zdůvodnění.

SHRUTÍ

Řízení

Dopisem ze dne 18. prosince 2003, který byl zaregistrován dne 23. prosince 2003, obdržela Komise oznámení týkající se opatření ve prospěch Agrobanky Praha, a. s. („AGB“) a GE Capital Bank, a. s. („GECB“) v souladu s postupem „prozatímního mechanismu“ podle přílohy IV část 3 aktu o přistoupení, jenž tvoří součást Smlouvy o přistoupení k Evropské unii. Po přezkoumání dokumentace požádala Komise dne 12. února 2004 o doplňující informace. Odpověď na žádost o informace přišla dne 9. března 2004. V měsících březnu a dubnu se konala řada jednání s českými orgány a příjemci. Dopisem doručeným Komisi dne 30. dubna 2004 české orgány dané oznámení stáhly zpět; ve stejný den podaly oznámení nové.

Komise obdržela několik stížností týkajících se státní podpory poskytnuté českými orgány všem českým bankám včetně AGB a GECB.

Popis opatření

AGB působila v České republice jako soukromá univerzální komerční banka. Dne 17. září 1996 byla na AGB z důvodu finančních problémů uvalena nucená správa. Následně byly v rámci AGB vytvořeny dva oddělené subjekty, AGB1 a AGB2. Do působnosti AGB1 byla zahrnuta bankovní část AGB. Po nabídkovém řízení byla AGB1 v červnu 1998 prodána GECB.

Od roku 1996 dostávala AGB a – po prodeji AGB1 – také skupina GE finanční pomoc od českých orgánů na restrukturalizaci bankovní části AGB. Z uvedených opatření postoupila Česká republika Komisi ke schválení v souladu s postupem „prozatímního mechanismu“ podle přílohy IV.3 aktu o přistoupení následující opatření:

„Záruka vkladatelům“: Po zavedení nucené správy v AGB dne 17. září 1996 vydala ČNB záruku všem věřitelům i vkladatelům AGB s cílem zabránit hromadnému vybírání vkladů z banky.

„Pomoc s likviditou“: ČNB poskytla AGB finanční pomoc ve formě úvěrové linky. Původní úvěrová linka poskytnutá dne 18. září 1996 byla ve výši 6 miliard Kč. Dne 15. ledna 1998 dosáhla úvěrová linka maxima ve výši 22,5 miliardy Kč. Maximální úroveň čerpání činila 22,1 miliardy Kč a došlo k němu v únoru 1998. Pomoc s likviditou byla ukončena s koncem nucené správy a odebráním bankovní licence dne 17. září 1998.

„Neúspěšný pokus o navýšení základního kapitálu AGB“: ČNB nařídila své dceřiné společnosti Česká finanční s. r. o. („Česká finanční“), aby se podílela na navýšení základního kapitálu AGB prostřednictvím úpisu nových akcií AGB. Dne 2. dubna 1998 Česká finanční upsala nové akcie za úplaty ve výši 9 miliard Kč. Úplata byla uhrazena AGB dne 6. dubna 1998.

Navýšení základního kapitálu však bylo zpochybněno menšinovým akcionářem AGB, a český soud tudíž v květnu 1998 pozastavil proces navyšování základního kapitálu. ČNB se pokusila částku 9 miliard Kč získat zpět. V březnu 2004 však ČNB od soudní pře proti AGB ve věci navrácení této částky ustoupila.

„Kupní cena“: GECB původně nabídla kupní cenu ve výši 2 miliardy Kč v hotovosti výměnou za upravenou čistou hodnotu aktiv AGB1 ve výši 4 miliardy Kč. Vzhledem k tomu, že čistá hodnota aktiv AGB1 byla ve skutečnosti nižší, bylo nutné čistou hodnotu aktiv zvýšit s cílem dosáhnout kupní ceny. Zúčastněné strany rozhodly, že toto bude provedeno formou navýšení akciového kapitálu GECB uhrazeného ČNB následně po realizaci nákupu AGB1.

Po jednáních mezi ČNB a GECB došlo ke snížení kupní ceny i upravené čisté hodnoty aktiv. Uhrazená kupní cena činila 304,154 milionu Kč.

„Navýšení základního kapitálu GECB“: Toto opatření je třeba vnímat s ohledem na skutečnost, že kupní cena za AGB1 závisela na dosažení cílové upravené čisté hodnoty aktiv AGB1 ve výši 2,5 miliardy Kč, jelikož se české orgány rozhodly kompenzovat GECB za převzetí závazků převyšujících hodnotu aktiv získaných nákupem AGB1.

Vzhledem k tomu, že k 21. červnu 1998 byla čistá hodnota aktiv AGB1 záporná, bylo cílové čisté hodnoty aktiv AGB1 dosaženo prostřednictvím přílivu kapitálu ze strany ČNB. Tento příliv kapitálu byl realizován pomocí navýšení kapitálu GECB o 19,7175 miliardy Kč.

„Záruky, jistoty a sliby odškodnění“: Během prodeje AGB1 do rukou GECB souhlasila AGB jako prodávající s řadou záruk, jistot a slibů odškodnění uvedených ve „Smlouvě o zárukách“ podepsané dne 21. června 1998. ČNB v tomto ujednání nefigurovala jako smluvní strana. Závazky učiněné ze strany AGB ve „Smlouvě o zárukách“ však ČNB podpořila ve „Smlouvě o odškodnění“ podepsané dne 22. června 1998. „Smlouva o odškodnění“ byla změněna dne 25. dubna 2004 „Dodatkem číslo 1 ke Smlouvě o odškodnění“. Smlouvy obsahují řadu záruk ve prospěch skupiny GE. Záruky jsou popsány abstraktním způsobem.

Analýza opatření

Komise se domnívá, že „Záruka vkladatelům“, „Pomoc s likviditou“, „Neúspěšný pokus o navýšení základního kapitálu AGB“, „Kupní cena“, „Navýšení základního kapitálu GECB“ a ty „Záruky, jistoty a sliby odškodnění“, jejichž platnost skončila před přistoupením České republiky k Evropské unii, již po přistoupení neplatí.

Ty „Záruky, jistoty a sliby odškodnění“, jejichž platnost přistoupením České republiky k Evropské unii neskonzčila, jsou považovány za platné i po přistoupení České republiky, protože angažovanost České republiky se po přistoupení může zvýšit.

Komise se domnívá, že „Záruky, jistoty a sliby odškodnění“, jejichž platnost neskonzčila před přistoupením, představují státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 Smlouvy o ES.

Komise analyzovala podporu ve světle Pokynů Společenství ke státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci firem v obtížné situaci⁽¹⁾ („Pokyny z roku 1994“). Tato analýza byla pro Komisi podnětem k následujícím vážným pochybnostem s ohledem na slučitelnost podpory se společným trhem:

- Komise má vážné pochybnosti, zda GECB a další společnosti skupiny GE Capital mající prospěch ze „Záruk, jistot a slibů odškodnění“ jsou způsobilými společnostmi podle Pokynů z roku 1994, jelikož se tyto společnosti nenacházely v obtížích,
- Komise má vážné pochybnosti, zda jsou „Záruky, jistoty a sliby odškodnění“ součástí promyšleného plánu restrukturalizace AGB. Plán restrukturalizace předložený společně s oznámením pochází z prosince 2003. Zdá se, že komplexní plán restrukturalizace předtím neexistoval,

(¹) Úř. věst. C 368, 23.12.1994, s. 12.

- Komise má vážné pochybnosti, zda finanční pomoc nepřekročila míru nutnou pro restrukturalizaci bankovní části AGB a že její součástí byla i kompenzační opatření ve prospěch konkurentů. Nezdá se, že snahy ze strany AGB a skupiny GE kompenzovat podporu poskytnutou českými orgány překročily míru nutnou pro restrukturalizaci bankovní části AGB,
- Komise má vážné pochybnosti, zda se podpora omezila jen na minimální míru nutnou pro restrukturalizaci bankovní části AGB. Komise se domnívá, že příspěvky poskytnuté investory byly poskytnuty v rámci běžného podnikání s cílem optimalizovat prospěch společnosti. Vysoká kapitálová přiměřenost GEGB dále ukazuje na to, že podpora se neomezila na minimum,
- Komise má dále vážné pochybnosti, že za daných okolností lze použít čl. 46 odst. 2 Evropské dohody. Ustanovení se nachází v „zakládací kapitole“ Evropské dohody, a Komise se tudíž domnívá, že v souvislosti se státní podporou dané ustanovení neplatí. Komise se dále domnívá, že nedošlo k naplnění podmínek čl. 46 odst. 2 Evropské dohody, protože „Záruky, jistoty a sliby odškodnění“ jsou individuálním opatřením, jež nebylo přijato orgánem finančního dohledu.

S ohledem na výše uvedené Komise usuzuje, že v této fázi existují vážné pochyby o tom, zda restrukturalizace bankovní části AGB splňuje kritéria stanovená Pokyny z roku 1994 a zda lze toto opatření považovat za slučitelné se společným trhem. Komise se proto rozhodla zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES.

Podle článku 14 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 může být veškerá nezákonná podpora příjemci odebrána.

TEXT DOPISU

„Komise chce informovat Českou republiku, že po prozkoumání informací poskytnutých vašimi orgány k výše citovaným oznámeným opatřením dospěla k rozhodnutí, že řada z nich není použitelná po přistoupení. V případě určitých záručních opatření se Komise rozhodla zahájit postup předepsaný v článku 88(2) Smlouvy o založení ES.

I. POSTUP

1. Dopisem s datem 18. prosince 2003, zaevidovaným 23. prosince 2003, dostala Komise oznámení o opatřeních ve prospěch Agrobanky, Praha a.s. („AGB“) a GE Capital Bank, a.s. („GECB“), a to v rámci procedury ‚prozatímního mechanismu‘ stanoveného v Příloze IV.3 Aktu o přistoupení, který tvoří součást Smlouvy o přistoupení k Evropské unii. Po přezkoumání dokumentace požádala Komise 12. února 2004 o další informace. Odpověď na žádost o tyto informace došla 9. března 2004. V měsících březen a duben se pak uskutečnila řada porad s českými orgány a příjemci. Dopisem, který Komise obdržela 30. dubna 2004, české orgány oznámení stáhly; téhož dne předložily nové oznámení.
2. Komise obdržela několik stížností na státní podporu, kterou české orgány poskytly všem českým bankám, včetně AGB a GECB.

II. OBJASNĚNÍ SITUACE

1. Příjemci podpory

3. AGB, která byla založena v roce 1990, působila v České republice vesměs jako univerzální obchodní banka. V roce 1995 byla pátou největší bankou a vůbec největší soukromou bankou. S ohledem na její finanční potíže jí byla v září 1998 zrušena bankovní licence a v současnosti se nachází v procesu likvidace.
4. K zakládajícím akcionářům AGB patřila Československá obchodní banka, a.s. („ČSOB“), Ministerstvo zemědělství České republiky, Agropol, a.s., Agrodát, státní podnik a Stavoinvest Banská Bystrica. V roce 1995 získala kontrolu v AGB skupina Motoinvest.

5. Po vyhlášení nucené správy dne 17. září 1996 byly v AGB vytvořeny dva samostatné subjekty, AGB1 a AGB2. AGB1 zdědila základní bankovní aktivity. V červnu 1998 byla AGB1 prodána GECB. Zbývající části AGB jsou stále v procesu likvidace.
6. GECB byla založena v roce 1998 kvůli akvizici AGB1. Nyní působí jako univerzální banka v České republice. GECB je zcela vlastněna společností GE Capital International Holdings Corporation, U.S.A. („GECIH“).

2. Finanční situace AGB

7. Podle informací v citovaném oznámení začaly potíže AGB už v roce 1993/1994. V polovině devadesátých let procházel celý český bankovní sektor vážnou ekonomickou krizí. České orgány konstatují, že tato krize zasáhla také AGB. Navíc pak prudká expanze AGB, spolu s nedostatky v řízení rizik a nedostatečnými interními kontrolami vedly k postupnému zhoršování kvality půjčkového portfolia AGB.
8. České orgány informovaly Komisi, že v roce 1993 vykazovala AGB ztráty ve výši CZK 2.000 milionů a že hodnota jejího vlastního jmění byla záporná (CZK -515 milionů).
9. V roce 1993 Česká národní banka („ČNB“) AGB nařídila, aby vypracovala a realizovala ‚konsolidační program‘, který by měl obnovit její kapitálovou přiměřenost. České orgány tvrdí, že ‚konsolidační program‘ neměl zahrnovat opatření, poskytovaná nebo udělovaná státem. Měl spíše zavést důkladnější dohled nad AGB.
10. České orgány konstatují, že v roce 1996 přestala AGB dodržovat podmínky ‚konsolidačního programu‘, pustila se do vysoce rizikových operací, setkávala se s problémy s likviditou a snižováním kvality svých aktiv. Krize likvidity a neochota akcionářů činit odpovídající nápravné kroky vedly nakonec 17. září 1996 k vyhlášení nucené správy nad AGB.
11. K finanční situaci AGB české orgány uvádějí, že audit provedený po vyhlášení nucené správy (rozvaha s datem 16. září 1996) odhalil ztrátu ve výši CZK -8.487 milionů a zůstatek vlastního jmění CZK -5.476 milionů. Pravidelný výroční audit rozvahy s datem 31. prosince 1996 zaznamenal ztrátu ve výši CZK -10.097 milionů a zůstatek vlastního jmění CZK -6.328 milionů.
12. České orgány konstatují, že se záměrem zabránit negativním důsledkům pro celý český bankovní sektor zahájily realizaci opatření, jejichž cílem bylo zajistit záchranu a restrukturalizaci AGB. Protože ale výše zmíněné audity, které byly provedeny po vyhlášení nucené správy, odhalily ztráty převyšující kapitál banky, dospěly české orgány k závěru, že nejlepším způsobem, jak zajistit dlouhodobou životaschopnost AGB, bude vytvoření samostatné organizační jednotky, AGB1, určené pro provádění základních bankovních činností AGB. Následně byla AGB1 prodána strategickému investorovi, a to cestou otevřeného, bezpodmínečného a transparentního nabídkového řízení.

3. Veřejná soutěž

13. Nucený správce vyhlásil veřejnou soutěž na prodej AGB1 v dubnu 1997. Při následujícím nabídkovém řízení, které bylo – podle českých orgánů- otevřené, transparentní a bezpodmínečné, zůstala nakonec GE Capital Corporation jedinou stranou se zájmem o koupi AGB1. Dne 22. června 1998 byla pak AGB1 prodána GECB za zhruba CZK 304 milionů.
14. Po odprodeji AGB1 ve prospěch GECG přešel zbytek AGB, včetně AGB2, do likvidace. V probíhajícím likvidačním procesu je jediným věřitelem AGB ČNB.

4. Současná finanční situace GECB

15. Od doby, kdy GECB převzala bankovní aktivity AGB, se její výsledky podstatně zlepšily. Její čistý příjem se zvýšil z asi CZK -16.500 milionů v roce 1998, kdy byla GECB založena a koupila AGB1, na asi CZK 980 milionů v roce 1999, na asi CZK 720 milionů v roce 2000, na asi CZK 840 milionů v roce 2001 a na asi CZK 910 milionů v roce 2002. Kapitálová přiměřenost GECB činila v roce 1999 74 %, v roce 2000 48 %, v roce 2001 41 % a v roce 2002 30 %.

5. Úsilí vynakládané ze strany AGB, GECB a GECIH

16. České orgány tvrdí, že AGB, GECIH a GECB přijaly opatření na zmírnění státní účasti na restrukturalizaci AGB.
17. Kompenzační kroky AGB sestávaly z úkonů směřujících k dosažení likvidity vlastních aktiv AGB a zejména z odprodeje některých dceřiných společností AGB bance Raiffeisen Bank. Tím se také měl snížit tržní podíl AGB, měřený podílem AGB na celkových bankovních aktivech nebo aktivech určitých tříd. Vedle toho měla AGB snížit početní stav svých zaměstnanců ze zhruba 3.500 v roce 1996 na asi 2.500 zaměstnanců v roce 1998.
18. GECB a GECIH měly přispět k restrukturalizaci zaplacením kupní ceny, prostřednictvím záruk v ‚Listině záruk‘ a protizáruky ve ‚Smlouvě o odškodnění‘, na jejímž základě GECIH převzala na sebe závazek ČNB (‚Záruka pro vkladatele‘) vůči věřitelům AGB. Skupina GE měla navíc přispět cestou ‚opce s právem prodeje‘, která je podrobněji popisována dále, a nakonec také svou vynikající pověstí.

III. POPIS OPATŘENÍ

19. České orgány poskytly informace o následujících opatřeních:
20. ‚Záruka pro vkladatele‘: Při vyhlášení nucené správy nad AGB dne 17. září 1996 vydala ČNB záruky všem věřitelům a vkladatelům AGB, aby tak zamezila útoku na vklady banky.
21. Záruka pokrývala především všechny závazky AGB, včetně z nich splatného úroku, zaznamenané v účetní evidenci AGB k 17. září 1996. Všechny dluhy se splatností k pevnému datu byly zaručeny až ke dni splatnosti. Dluhy bez pevného data splatnosti byly zaručeny na dobu dvanácti měsíců od ukončení nucené správy nad AGB. Navíc veškeré záruky vydané v AGB po 17. září 1996 byly zajištěny k datu jejich splatnosti nebo na dobu dvanácti měsíců po skončení nucené správy, podle toho, co by nastalo dříve. Výše citovaná záruka neurčovala žádný horní limit pro zajišťované závazky vůči věřitelům AGB. České orgány nás informovaly, že jediným potenciálním nárokem, který na základě Záruky pro vkladatele zbývá, je vklad CZK [...] (*). Tento vklad má splatnost v roce 2005.
22. ‚Podpora na posílení likvidity‘: ČNB poskytla AGB finanční podporu ve formě úvěrového limitu. První úvěrový limit, který byl poskytnut 18. září 1996, činil CZK 6.000 milionů. Dne 15. ledna 1998 dosáhl úvěrový limit maximální hodnoty CZK 22.5000 milionů. K maximálnímu čerpání došlo v únoru 1998, ve výši CZK 22.100 milionů. Podpora na posílení likvidity skončila s ukončením nucené správy a zrušením bankovní licence dne 17. září 1998.
23. Dne 17. září 1998 se ČNB a AGB dohodly, že AGB musí svůj dluh vůči ČNB splatit z výnosů likvidačního procesu do 31. prosince 2004. ČNB ovšem může dobu splácení prodloužit. Závazek splatit částky čerpané v rámci úvěrového limitu zůstal po prodeji AGB1 v AGB.
24. ‚Neúspěšný pokus navýšit kapitál AGB‘: ČNB uložila své dceřiné společnosti Česká finanční s.r.o. (‚Česká finanční‘), aby se podílela na navýšení kapitálu v AGB cestou upsání nové emise akcií AGB. Dne 2. dubna 1998 upsala Česká finanční nové akcie za protihodnotu CZK 9.000 milionů. Tato úhrada byla ve prospěch AGB zaplacená 6. dubna 1998.
25. Minoritní akcionář AGB ale navýšení kapitálu napadl a český soud v květnu 1998 proces navýšování kapitálu zastavil. Po skončení nucené správy pak valná hromada akcionářů zrušila rozhodnutí navýšit kapitál AGB a proto se nakonec Česká finanční nestala akcionářem AGB. Kdyby bylo navýšení a upsání akcií ze strany České finanční úspěšné, Česká finanční by získala v AGB vlastnický podíl ve výši 68 %.
26. Česká finanční se snažila vymoci zpět částku CZK 9.000 milionů u soudu s poukazem na neoprávněný majetkový prospěch. ČNB, která v roce 2002 převzala pohledávku od České finanční, se také pokusila vymoci částku zpět. Nicméně v březnu 2004 ČNB odstoupila od soudního sporu proti AGB, protože považovala za obchodně rozumnější ve sporu nepokračovat.
27. ‚Kupní cena‘: ze strany GECB původně nabídnutá kupní cena činila CZK 2.000 milionů v hotovosti za upravenou hodnotu čistých aktiv AGB1 ve výši CZK 4.000 miliony. Protože hodnota čistých aktiv AGB1 byla ve skutečnosti menší, musela být hodnota čistých aktiv zvýšena, aby dosáhla kupní ceny. Smluvní strany rozhodly, že se tak stane formou navýšení akciového kapitálu v GECB, za které po koupi AGB1 zaplatí ČNB.

(*) Tajné informace.

28. V průběhu následujících jednání mezi ČNB a GECB byla kupní cena i upravená hodnota čistých aktiv snížena o stejnou částku, s cílem vyhnout se zbytečným hotovostním výměnám. Především tedy byla kupní cena snížena na CZK 500 milionů – za úpravu hodnoty čistých aktiv AGB na CZK 2.500 milionů. Kupní cena se ve světle výpočtu upravené hodnoty čistých aktiv ke dni transakce stala předmětem další úpravy. Nakonec zaplacená kupní cena činila CZK 304,154 milionů.
29. ‚Zvýšení kapitálu v GECB‘: Toto opatření je třeba posuzovat s ohledem na to, že kupní cena za AGB1 byl závislá na dosažení cílové upravené hodnoty čistých aktiv AGB1 ve výši CZK 2.500 milionů, protože české orgány se zavázaly kompenzovat GECB za převzetí závazků převyšujících hodnotu aktiv nabytých při koupi AGB1.
30. Protože čistá aktiva AGB1 měla k 21. červnu 1998 zápornou hodnotu, bylo cílové hodnoty čistých aktiv AGB1 dosaženo kapitálovou injekcí ze strany ČNB. Tato kapitálová injekce byla provedena cestou zvýšení kapitálu v GECB.
31. Podle ‚Rámcové smlouvy‘ mezi ČNB, GECB a GECIH, uzavřené 22. června 1998, se ČNB zavázala vložit do vlastního jmění GECB kapitálový vklad ve výši CZK 19.717,5 milionů a zvýšit tak upravenou hodnotu čistých aktiv AGB1 na požadovanou výši CZK 2.500 milionů. Bylo to provedeno tak, že ČNB upsala deset akciových podílů v GECB za celkovou cenu 19.717,5 milionů. Po určitých potížích s registrací kapitálového navýšení byla takto transakce nakonec zaregistrována dne 25. března 2003 v Pražském obchodním rejstříku. Následně pak v roce 2003 ČNB prodala těchto 10 akcií GECIH, za celkovou úhradu CZK 1.000.
32. ‚Záruky a odškodnění‘: Při prodeji AGB1 ve prospěch GECB se AGB jako prodávající AGB1 dohodla na řadě záručních úmluv, které jsou uvedeny v ‚Listině záruk‘, podepsané 21. června 1998. ČNB nebyla smluvní stranou této dohody. Nicméně závazky učiněné AGB formou ‚Listiny záruk‘ ČNB podpořila cestou ‚Smlouvy o odškodnění‘, podepsané 22. června 1998. ‚Smlouva o odškodnění‘ byla 25. dubna 2004 pozměněna ‚změnou Smlouvy o odškodnění číslo 1‘⁽²⁾. České orgány poskytly seznam záručních úmluv v Příloze 23 k Plánu záchrany a restrukturalizace (Příloha 23‘), který je součástí oznámení. Uvádí se nicméně, že tento seznam není kompletní.
33. Podle informací poskytnutých českými orgány platnost mnoha záruk uvedených v ‚Listině záruk‘ a ve ‚Smlouvě o odškodnění‘ vypršela 22. června 2001. Týká se to následujících záručních úprav z ‚Listiny záruk‘, jak jsou sumarizovány pod položkami č. A.1-A.18 Přílohy 23:
- Článek 2.2. (Organizace)
 - Článek 2.3 (Integrované investice a AVE Leasing)
 - Článek 2.5 (Souhlasy)
 - Článek 2.5 (Bez porušování)
 - Článek 2.6. (Finanční výkazy)
 - Článek 2.9. (Půjčky)
 - Článek 2.10 (Nemovitý majetek)
 - Článek 2.11 (Hmotná aktiva)
 - Článek 2.12 (Smlouvy)
 - Článek 2.13 (Dodržování předpisů)
 - Článek 2.15 (Úmluvy o oddělení práv)
 - Článek 2.16 (Zaměstnanci, programy zaměstnaneckých výhod)
 - Článek 2.17 (Pojištění)
 - Článek 2.18 (Soudní spory)
 - Článek 2.19 (Práva k duševnímu vlastnictví)
 - Článek 2.21 (Vytvoření Nové Agrobanky a Staré Agrobanky)
 - Článek 2.23 (Makléř a zprostředkovatelé)
 - Článek 2.7 (Žádná neohlášená pasiva)

⁽²⁾ Pokud není uvedeno jinak, vztahují se všechny odkazy na ‚Smlouvu o odškodnění‘ na Smlouvu o odškodnění ve znění ‚změny Smlouvy o odškodnění číslo 1‘ z 25. dubna 2004.

34. Na základě informací, které poskytly české orgány, jsou záruční úmluvy, jejichž platnost nevypršela před přistoupením České republiky k Evropské unii, sumarizovány následujícím způsobem:

„Záruky a odškodnění“, jejichž platnost vyprší 22. června 2008:

Obsah	Limitování částky
Odškodnění za případný soudní spor, který negativně poznamená bankovní činnost: AGB se zavázala odškodnit GECIH, GECG a další odškodňované osoby kupujícího (kupující) za případné ztráty vyplývající z nároků uplatněných proti kupujícímu v důsledku záležitosti, ke které došlo před datem uzavření a která negativně poznamená bankovní činnost. Článek 5.1(a)(1) ⁽³⁾	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Odškodnění za porušení zákona: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za případné ztráty vyplývající z porušení nějakého platného zákona nebo předpisu, kterého se prodávající dopustil před datem uzavření a které negativně poznamenává bankovní činnost. Článek 5.1(a)(ii)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Odškodnění za pracovněprávní spor: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za případné ztráty vyplývající z nároků uplatněných proti GECB některým zaměstnancem v souvislosti s nějakým skutečným nebo údajným úkonem nebo opomenutím ze strany prodávajícího před datem uzavření. Článek 5.1(a)(v)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Odškodnění za pracovněprávní spor: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za případné ztráty vyplývající z nároků týkajících se nějaké smluvní povinnosti nebo povinnosti zaměstnání v případě zaměstnance, který byl ponechán, nebo v případě dřívějšího, stávajícího či budoucího zaměstnance prodávajícího, který je zaměstnancem ve vztahu k AGB2. Článek 5.1(a)(vi)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Žaloba na prohlášení smlouvy týkající se prodeje AGB1 ve prospěch GECB za neplatnou, podaná 27. července 1998 u Krajského obchodního soudu v Praze Václavem Sládkem proti AGB v likvidaci a kupujícímu; a ve spojení s minoritními akcionáři AGB jako vedlejšími žalujícími stranami. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žaloba na prohlášení smlouvy týkající se prodeje AGB1 ve prospěch GECB za neplatnou, podaná 22. června 2001 u Krajského obchodního soudu v Praze Petrem Maurem, Františkem Vysloužilem, Pavlem Tykačem, Karlem Tománkem, Pavlem Šimkem a Tomášem Fohlerem proti AGB v likvidaci a kupujícímu a Jiřímu Klumparovi; a ve spojení s minoritními akcionáři AGB jako vedlejšími žalujícími stranami (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žaloba na prohlášení smlouvy o prodeji AGB1 za neplatnou, podaná 18. června 2002 u Městského soudu v Praze HZ Praha, spol. s.r.o. proti AGB v likvidaci, kupujícímu a Jiřímu Klumparovi. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žádost o registraci prodeje AGB1 v Obchodním rejstříku, podaná 18. října 1999, u které je žadatelem současná AGB v likvidaci a ke které se pražský Městský úřad státního zástupce připojil jako strana řízení. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Případný nárok na odškodnění týkající se platnosti či legitimnosti prodeje AGB1 ve prospěch kupujícího, uplatněný: — Prodávajícím, ČNB nebo akcionářem, likvidátorem, konkursním správcem, auditorem nebo nuceným správcem prodávajícího — Členem podnikového orgánu prodávajícího nebo kupujícího — Zaměstnancem, vypůjčovatelem, klientem, půjčovatelem nebo věřitelem prodávajícího nebo kupujícího — Dědicem, právním nástupcem nebo nabyvatelem, likvidátorem, konkursním správcem, správcem k převzetí majetku, svěřeneckým správcem nebo nuceným správcem (respektive osobou, která má podobné pravomoci), nebo sdružením jednoho nebo více výše uváděných jednotlivých funkcí nebo subjektů, nebo — Českým státním zástupcem, českým kriminálním orgánem nebo českým daňovým orgánem, který má nad prodávajícím nebo kupujícím pravomoc. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů

⁽³⁾ Pokud není uvedeno jinak, jsou všechny odkazy na články odkazy na články „Listiny záruk“.

„Záruky a odškodnění“, jejichž platnost vyprší 22. června 2010

Obsah	Limitování částky
Daně: AGB ujišťuje, že (i) splnila příslušné požadavky na daň vybranou srážkou, předepsanou na základě všech platných zákonů, (ii) že oznámila kupujícímu existenci všech daní, které jsou podle nároků daňového orgánu splatné a dlužné ze strany AGB, (iii) že není v běhu žádný daňový audit, nebo že podle vědomostí AGB nehrozí v souvislosti s nějakými daněmi, splatnými ze strany AGB, (iv) že se nedopustila ani nedopouští porušování nějakého použitelného daňového zákona, což by navodilo vznik závazku pro kupujícího a (v) že kupujícímu nebude uložena v souvislosti s uskutečněním předpokládaných transakcí žádná daň. Článek 2.14(c) a (d)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Ekologické záležitosti: AGB ujišťuje, že nakolik si je vědoma, nejsou v prostorech AGB1 uloženy žádné nebezpečné látky v koncentracích překračujících úroveň povolenou platným zákonem. Článek 2.20.	Souhrnný limit CZK 5 000 milionů
Daně v souvislosti s transakcí: AGB ujišťuje, že kupujícímu nebudou předepsány v důsledku uskutečnění prodeje žádné daně. Článek 2.14(e)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Neobchodní aktiva a pasiva: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za případné ztráty vyplývající z nároků týkajících se neobchodních aktiv nebo neobchodních pasiv. Článek 5.1(a)(iv)	Souhrnný limit CZK 5 000 milionů
Celní dluhy a dluhy na spotřební dani: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za ztráty vyplývající z nároků uplatněných proti němu ze strany českých celních a pro spotřební daň příslušných orgánů v souvislosti s AGB celní zárukou. Článek 5.1(a)(iv)	Souhrnný limit CZK 5 000 milionů

„Záruky a odškodnění“, jejichž platnost vyprší 22. června 2013

Obsah	Limitování částky
Operace AGB1: AGB ujišťuje, že s výjimkou toho, co je uvedeno v přehledu oznamovacích povinností za dokumenty o transakci, nejsou součástí AGB1 žádná další aktiva či pasiva. Článek 2.22.	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Oprávnění: AGB ujišťuje o své plné pravomoci a oprávnění podepsat smluvní dokumentaci a uskutečnit transakci. AGB dále ujišťuje, že smlouvy jsou pro ni závazné a na ní vymahatelné. Článek 2.4.	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Platnost prodeje: AGB se zavázala odškodnit kupujícího za případnou ztrátu vyplývající z nároku týkajícího se platnosti nebo ústavní legitimnosti prodeje AGB1. Článek 5.1.(a)(iii)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů

„Záruky a odškodnění“, jejichž platnost vyprší 15 let po uzavření

Obsah	Limitování částky
Ekologické ztráty: AGB se zavazuje odškodnit kupujícího za případnou ekologickou ztrátu, kterou kupující může utrpět v souvislosti s nějakými provozními prostory AGB1 a která bude způsobena stavem existujícím před uzavřením. Článek 5.1.(b)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů

35. „Opce s právem prodeje“: Dne 22. června 1998 uzavřely ČNB a GECIH „Smlouvu o opci s právem prodeje“, která stanovuje, že za určitých okolností je GECIH oprávněná požadovat, aby ČNB odkoupila od GECIH všechny její akcie v GECB.
36. České orgány uvedly, že v současnosti zbývají jen dvě možné události, které by GECIH umožnily využít opci s právem prodeje. Šlo by o 1) o rozhodnutí nebo rozsudek nařizující nebo prohlášení transakce podle Kupní smlouvy za nulové nebo neplatné, respektive že budou reverzovány, nebo že se nějaká část aktiv AGB1 vrací, nebo by šlo 2) o rozhodnutí ČNB neprovést náhradu škody podle „Smlouvy o odškodnění“ v částce překračující CZK 2.000 milionů respektive o opomenutí ČNB tyto platby provést.

37. ČNB má právo napravit událost, která by vedla k využití opce s právem prodeje, tím, že by GECB a GECIH uvedla do stejné situace, v níž by byly, kdyby k takové události nedošlo. Uvádí se, že by to mohlo znamenat platby nebo převod aktiv do GECB. Platnost opce s právem prodeje vyprší 22. června 2008.

Cena při uplatnění opce s právem prodeje

38. Cena, za kterou musí ČNB odkoupit všechny akcie v GECB, se liší podle data, k němuž bude opce s právem prodeje využita. Od června 2003 do dne, kdy platnost opce s právem prodeje vyprší, se bude tato cena rovnat nejvyšší z následujících položek:
- upravené reverzní částce,
 - hodnotě čistých aktiv GECB ke dni, kdy je cena při uplatnění opce stanovena,
 - poctivé tržní hodnotě GECB ke dni, kdy je cena při uplatnění opce stanovena. Když je tedy kupní cena určována podle poctivé tržní hodnoty, nebudou události, které spustily proces uplatnění opce s právem prodeje, brány v potaz.

IV. ŽÁDOST O POSOUZENÍ

39. Ve svém oznámení požádaly české orgány Komisi o rozhodnutí na základě prozatímního mechanismu z Přílohy IV.3 Aktu o přistoupení, tj. ve věci ‚Záruky pro vkladatele‘, ‚Podpory na posílení likvidity‘, ‚Neúspěšného pokusu navýšit kapitál AGB‘, ‚Kupní ceny‘, ‚Zvýšení kapitálu v GECB‘, jakož i některých ‚Záruk a odškodnění‘. Tyto ‚Záruky a odškodnění‘ jsou uvedeny v Příloze 4 k oznámení a obsahují následující položky:

Záruky a odškodnění, jejichž platnost vyprší 22. června 2008

Obsah	Limitování částky
Žaloba na prohlášení smlouvy týkající se prodeje AGB1 ve prospěch GECG za neplatnou, podaná 27. července 1998 u Krajského obchodního soudu v Praze Václavem Sládkem proti AGB v likvidaci a kupujícímu; a ve spojení s minoritními akcionáři AGB jako vedlejšími žalujícími stranami. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žaloba na prohlášení smlouvy týkající se prodeje AGB1 ve prospěch GECB za neplatnou, podaná 22. června 2001 u Krajského obchodního soudu v Praze Petrem Maurem, Františkem Vyslouzilem, Pavlem Tykačem, Karlem Tománkem, Pavlem Šimkem a Tomášem Fohlerem proti AGB v likvidaci, kupujícímu a Jiřímu Klumparovi; a ve spojení s minoritními akcionáři AGB jako vedlejšími žalujícími stranami. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žaloba na prohlášení smlouvy o prodeji AGB1 za neplatnou, podaná 18. června 2002 u Městského soudu v Praze HZ Praha, spol. s.r.o. proti AGB v likvidaci, kupujícímu a Jiřímu Klumparovi. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Žádost o registraci prodeje AGB1 v Obchodním rejstříku, podaná 18. října 1999, u které je žadatelem současná AGB v likvidaci a ke které se pražský Městský úřad státního zástupce připojil jako strana řízení. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů
Případný nárok na odškodnění týkající se platnosti či legitimnosti prodeje AGB1 ve prospěch kupujícího, uplatněný: <ul style="list-style-type: none"> — Prodávajícím, ČNB nebo akcionářem, likvidátorem, konkursním správcem, auditorem nebo nuceným správcem prodávajícího — Členem podnikového orgánu prodávajícího nebo kupujícího — Zaměstnancem, vypůjčovatelem, klientem, půjčovatelem nebo věřitelem prodávajícího nebo kupujícího — Dědicem, právním nástupcem nebo nabyvatelem, likvidátorem, konkursním správcem, správcem k převzetí majetku, svěřeneckým správcem nebo nuceným správcem (respektive osobou, která má podobné pravomoci), nebo sdružením jednoho nebo více výše uváděných jednotlivých funkcí nebo subjektů, nebo — Českým státním zástupcem, českým kriminálním orgánem nebo českým daňovým orgánem, který má nad prodávajícím nebo kupujícím pravomoc. (Odškodnění je založeno na článku 4.1 Smlouvy o odškodnění)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů

Záruky a odškodnění, jejichž platnost vyprší 22. června 2010

Obsah	Limitování částky
Daně: AGB ujišťuje, že (i) splnila příslušné požadavky na daň vybíranou srážkou, předepsanou na základě všech platných zákonů, (ii) že oznámila kupujícímu existenci všech daní, které jsou podle nároků daňového orgánu splatné a dlužné ze strany AGB, (iii) že není v běhu žádný daňový audit, nebo že podle vědomostí AGB nehrozí v souvislosti s nějakými daněmi, splatnými ze strany AGB, (iv) že se nedopustila ani nedopouští porušování nějakého použitelného daňového zákona, což by navodilo vznik závazku pro kupujícího a (v) že kupujícímu nebude uložena v souvislosti s uskutečněním předpokládaných transakcí žádná daň. Článek 2.14(c) a (d)	Souhrnný limit CZK 2 000 milionů
Daně v souvislosti s transakcí: AGB ujišťuje, že v důsledku uskutečnění prodeje nebudou kupujícímu předepsány žádné daně. Článek 2.14(e)	Souhrnný limit CZK 15 000 milionů

40. Tato limitovaná žádost o posouzení tedy nepostihuje ostatní záruční úmluvy podle ‚Záruk a odškodnění‘, jakož i ‚opce s právem prodeje‘.
41. Především je třeba konstatovat, že podle prozatímního mechanismu z Přílohy IV.3 Aktu o přistoupení neplatí pro přistupující země povinnost oznamovat opatření. Vzhledem k jejich potenciálnímu zařazení na seznam existujících podpor ve smyslu článku 88(1) Smlouvy o založení ES se přistupující země mohou samy rozhodnout, která opatření budou chtít oznámit.
42. Komise nicméně soudí, že záruční úmluvy oznámené na účelem rozhodnutí Komise jsou neoddělitelně svázané s ostatními ‚Zárukami a odškodněními‘, které české orgány vyřadily z působnosti své žádosti o posouzení. Všechna práva a povinnosti, která jsou vymahatelná podle záručních úmluv, ať už spadají či nespádají do žádosti o posouzení, vyplývají ze stejných smluv: z ‚Listiny záruk‘ a ‚Smlouvy o odškodnění‘. Proto je neleželo uměle oddělovat. V důsledku toho bude Komise posuzovat veškeré ‚Záruky a odškodnění‘ v jejich úplnosti.
43. Oproti tomu ‚opce s právem prodeje‘ tvoří odlišnou úmluvu, uzavřenou příslušnými stranami zvlášť. Proto Komise považuje toto opatření za samostatné, které je možné oddělit od ostatních opatření. Protože se Česká republika rozhodla toto opatření neoznámít, nebude tedy ‚opce s právem prodeje‘ při stávajícím posuzování projednávána a nebude k ní přijímáno rozhodnutí.

V. POSOUZENÍ

1. Použitelnost po přistoupení

1.1. Právní rámec – Procedura ‚prozatímního mechanismu‘

44. Příloha IV.3 Aktu o přistoupení stanovuje proceduru ‚prozatímního mechanismu‘. Ta představuje právní rámec pro posuzování režimů podpor a individuálních podpůrných opatření, které nabyly účinnosti v novém členském státě přede dnem přistoupení a jsou po přistoupení nadále použitelné; tento postup platí pro ty režimy a opatření, které ještě nebyly zahrnuty do seznamu ‚existujících podpůrných‘ opatření, připojeném k Příloze IV a které nabyly účinnosti od 10. prosince 1994 dále. Opatření, která jsou použitelná po přistoupení a která nabyly účinnosti před 10. prosincem, jsou považována při přistoupení za existující podporu ve smyslu článku 88(1) Smlouvy o založení ES. V této souvislosti je relevantním kritériem právně závazný akt, kterým se kompetentní vnitrostátní orgány zavázaly poskytnout podporu⁽⁴⁾.
45. V rámci prozatímního mechanismu se slučitelnost podpůrných opatření, použitelných po přistoupení, se společným trhem musí nejdříve posuzovat na úrovni vnitrostátního orgánu, odpovědného za dohled nad státní podporou (v České republice to je Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (OPC)).
46. ‚Státní orgán pro dohled‘ může hledat právní jistotu tak, že předmětná opatření oznámí Evropské komisi. Na základě tohoto oznámení bude pak Komise posuzovat slučitelnost oznámených opatření se společným trhem.

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Soudu první instance ze 14. ledna 2004 v případě T-109/01 *Fleuren Compost v Komise* nyr, odstavec 74.

47. Když bude mít Komise vážné pochybnosti o slučitelnosti oznámených opatření s *acquis communautaire*, může do třech měsíců ode dne, kdy obdržela kompletní oznámení, vznést své námítky.
48. Jestliže naopak Komise do této lhůty své námítky nevznesla, bude se mít za to, že oznámená opatření představují existující podporu ode dne přistoupení.

Podpůrná opatření, která nejsou použitelná po přistoupení

49. Podpůrná opatření, která nejsou použitelná po přistoupení, nemůže Komise na základě postupů předepsaných v článku 88 přezkoumávat. Protože cestou prozatímního mechanismu se pouze zjišťuje, zda dané opatření znamená existující podporu z hlediska postupů při poskytování státních podpor po přistoupení, nevyžaduje na Komisi, ani ji nezmocňuje k přezkoumávání podpůrných opatření, která nejsou po přistoupení použitelná.
50. Na základě nastíněného právního rámce má tedy zásadní význam první posouzení, zda jsou oznámená opatření použitelná po přistoupení.
51. Jen ta opatření, která mohou i po přistoupení vést k poskytnutí další podpory nebo ke zvýšení částky už poskytnuté podpory, se mohou na základě prozatímního mechanismu kvalifikovat pro statut existující pomoci – pokud přitom splňují příslušné podmínky a mohou se tudíž stát předmětem tohoto mechanismu. Na druhé straně platí, že prozatímní mechanismus nemá žádný smysl v případě podpůrných opatření, která už byla s konečnou platností a bezpodmínečně poskytnuta ve stanovené částce ještě před přistoupením. Pro rozhodnutí, zda tomu tak opravdu je, je i zde relevantním kritériem právně závazný akt, kterým se příslušné vnitrostátní orgány zavázaly podporu poskytnout.
52. Tento výklad je v souladu s cílem, účelem a logikou prozatímního mechanismu a kontroly nad státní podporou obecně. Kromě toho s ohledem na zjišťování bezprostředního ekonomického dopadu takových státních intervencí platí, že nové opatření musí být posuzováno v okamžiku, kdy je podpora poskytována. Právní závazek státu je tím hlavním, co souvisí s poskytnutím podpory, nikoli její pouhé vyplacení. Jakákoli platba, současná či budoucí, prováděná na základě právního závazku, představuje akt prosté realizace a nelze ji vykládat jako novou či další podporu. Proto podle Komise musí být k tomu, aby bylo opatření posouzeno jako použitelné po přistoupení, prokázáno, že je schopno přinést další výhodu, která nebyla známa, nebo která nebyla přesně známa, když byla podpora poskytnuta.
53. Na základě tohoto kritéria Komise považuje za použitelná po přistoupení následující podpůrná opatření:
 - Jakékoli podpůrné režimy, které nabyly účinnosti přede dnem přistoupení a na jejichž základě a bez potřeby dalších prováděcích opatření mohou být poskytovány po přistoupení individuální podpory podnikům definovaným v rámci aktu obecným a abstraktním způsobem;
 - Podpora, která není svázána s konkrétním projektem a která je poskytnuta před přistoupením jednomu nebo několika podnikům na dobu neurčitou a/nebo v nedefinované částce;
 - Individuální podpůrná opatření, u nichž není ke dni poskytnutí podpory známo přesné vystavení státu ekonomickým závazkům (to bylo blíže vysvětleno v dopise Komise českým orgánům z 19. března 2004).
54. Ve svém dopise ze 4. srpna 2003, zaslaném Misi České republiky u EU, informovaly složky Komise Českou republiku, jak chápou pojem „použitelné po přistoupení“ v souvislosti s individuálními podpůrnými opatřeními:
55. „Individuální podpůrná opatření, jak jsou definována v článku 1 (e) procedurálního nařízení, jsou považována za „použitelná po přistoupení“, jestliže pravděpodobně zvýší závazky státu po dni přistoupení. GŘ pro hospodářskou soutěž soudí, že tato podmínka by měla jmenovitě platit v případě osvobození od nebo snížení povinných poplatků (např. osvobození nebo snížení daní, povinných příspěvků na sociální zabezpečení), pokud tyto výhody platí nadále po přistoupení, dále v případě záruk nebo finančních nástrojů, jako jsou úvěrové linky a „čerpací práva“, jejichž platnost pokračuje po dni přistoupení. Ve všech takových případech mohou být předmětná opatření považována za nadále použitelná po přistoupení; přestože bylo opatření oficiálně přijato, v době poskytnutí podpory není celkový závazek plynoucí z toho pro stát znám.“
56. Komise považuje individuální opatření za použitelná po přistoupení ve smyslu Přílohy IV.3 Aktu o přistoupení, jestliže ke dni poskytnutí pomoci není přesně známa hrozba ekonomických závazků pro stát a ke dni přistoupení je stále neznáma.

57. V případě záruk musí být splněny následující podmínky, aby bylo dané opatření považováno za nepoužitelné po přistoupení.
- Rizika jsou přesně definována a zahrnuta do kompletního seznamu, který byl uzavřen ke dni přistoupení.
 - Existuje celkový strop pro splatné částky.
 - Spor se týká událostí, které se udály přede dnem poskytnutí náhrady škod a nikoli nějakých budoucích událostí.

1.2. Individuální opatření

58. ‚Záruka pro vkladatele‘: Záruka pro vkladatele, kterou ČNB ručila za závazky všem ručitelům AGB, převzala po prodeji AGB1 ve prospěch GECB právě GECB. Jestliže ale GECIH využije na základě ‚Smlouvy o opci s právem prodeje‘ tuto svou opci, může být ČNB opět podle Záruky vkladatelům odpovědná. Nicméně podle Záruky pro vkladatele zůstává jen jeden nárok, který je jasně definovaný. Komise proto považuje potenciální hrozbu z toho plynoucí za jasně definovanou před přistoupením a předmětné opatření za nepoužitelné po přistoupení.
59. ‚Podpora na posílení likvidity‘: ČNB poskytla AGB úvěrový limit v konečné výši CZK 22.500 milionů. Tato podpora na posílení likvidity skončila v září 1998. Předpokládalo se, že tento závazek by měla AGB splatit z výnosů likvidačního procesu do 31. prosince 2004. Protože podpora na posílení likvidity byla ukončena v září 1998, nevede už k žádnému dalšímu ohrožení České republiky. Splátky z výnosů likvidačního procesu hrozbu pro Českou republiku jen zmírní. Proto není toto opatření považováno za použitelné po přistoupení.
60. ‚Neúspěšný pokus o navýšení kapitálu AGB‘: V roce 1998 se dceřiná společnost ČNB, Česká finanční, pokusila zúčastnit na navýšení kapitálu v AGB zakoupením nových akcií za protihodnotu CZK 9.000 milionů. Částka CZK 9.000 milionů byla ve prospěch AGB zaplacená 6. dubna 1998, po soudním řízení a konečném rozhodnutí valné hromady akcionářů AGB kapitál nenavyšovat se ČNB pokusila vyplacené prostředky vymoci zpět. Pokusu o zpětné vymožení prostředků se ale v březnu 2004 vzdala.
61. Pokus o navýšení kapitálu AGB byl jednorázovým opatřením, které bylo uskutečněno před přistoupením a které už nezvyšuje hrozbu závazků pro Českou republiku. Rovněž pokus o zpětné vymáhání částky byl zastaven před přistoupením České republiky k Evropské unii. V tomto ohledu tedy platí, že hrozba závazků pro Českou republiku se nemůže po přistoupení dále zvýšit. V důsledku toho není neúspěšný pokus o navýšení kapitálu AGB, včetně pokusu o zpětné vymožení vyplacené částky považován za opatření použitelné po přistoupení.
62. ‚Kupní cena‘: Konečná kupní cena za koupi AGB1, kterou zaplatila GECG/GECIH, byla stanovena na CZK 304,154 milionů. Toto opatření nevede k žádnému dalšímu ohrožení České republiky. V důsledku toho není považováno za použitelné po přistoupení.
63. ‚Zvýšení kapitálu v GECB‘: V červenci 1998 upsala ČNB deset nových akcií GECB a zaplatila za ně CZK 19.717,5 milionů. Šlo o jednorázové opatření, které nepovede k nějakému dalšímu ohrožení České republiky. Proto je považováno za nepoužitelné po přistoupení.
64. ‚Záruky a odškodnění‘: Ve ‚Smlouvě o odškodnění‘ přijala ČNB zpět závazky učiněné AGB jako podávajícím AGB1 v ‚Listině záruk‘. Obě smlouvy obsahují různé záruční úmluvy ve prospěch GECB a GECIH.
65. Následující záruční úmluvy ‚Listiny záruk‘, jak jsou sumarizovány v položkách č. A.1-A.18 v Příloze 23, tj.: článek 2.2 (Organizace), článek 2.3 (Integrované investice a AVE Leasing), článek 2.4 (Souhlasy), článek 2.5 (Bez porušování), článek 2.6 (Finanční výkazy), článek 2.9 (Půjčky), článek 2.10 (Nemovitý majetek), článek 2.11 (Hmotná aktiva), článek 2.12 (Smlouvy), článek 2.13 (Dodržování předpisů), článek 2.15 (Úmluvy o oddělení práv), článek 2.16 (Zaměstnanci, programy zaměstnaneckých výhod), článek 2.17 (Pojištění), článek 2.18 (Soudní spory), článek 2.19 (Práva k duševnímu vlastnictví), článek 2.21 (Vytvoření Nové Agrobanky a Staré Agrobanky), článek 2.23 (Makléř a zprostředkovatelé), článek 2.7 (Žádná neohlášená pasiva) už přestaly platit k 22. červnu 2001. Po přistoupení České republiky k Evropské unii se proto prostřednictvím těchto záruk nezvyšuje hrozba závazků pro Českou republiku. Komise proto považuje tyto specifické záruky za nepoužitelné po přistoupení.

Nekompletní seznam

66. V případě záručních úmluv, jejichž platnost nevypršela před přistoupením, musí být splněny podmínky předepsané výše v článku V.1.1, aby mohlo být záruky považovány za nepoužitelné po přistoupení. Jmenovitě musí být přesně definován rozsah působnosti záruk, a to prostřednictvím kompletního seznamu nároků.
67. České orgány předložily seznam nároků v Příloze 23. České orgány ale přitom výslovně konstatovaly, že seznam není kompletní. V důsledku toho má Komise vážné pochybnosti, zda je toto kritérium splněno.

Nedostatečně přesná definice rizik

68. Jiným kritériem pro označení záruky za nepoužitelnou po přistoupení je to, že příslušná rizika pro přistupující zemi jsou přesně definována. Komise soudí, že České republice hrozící rizika nejsou prostřednictvím ‚Záruk a odškodnění‘, jejichž platnost neskončila před přistoupením, dostatečně definována.
69. Například v případě odškodnění za soudní spor, který negativně poznamenal bankovní činnost podle článku 5.1(a)(i), se může hrozba závazků pro Českou republiku zvýšit, protože nelze předvídat, kolik nároků může vzniknout na základě abstraktních podmínek ustanovení. Komise se proto domnívá, že rizika ohrožující Českou republiku nejsou přesně definována a dané opatření je použitelné po přistoupení. Stejně argumenty platí pro všechna ostatní opatření, uváděná českými orgány v Příloze 23, včetně těch záručních úmluv, na které se české orgány pokoušejí omezit svou žádost o rozhodnutí cestou procedury prozatímního mechanismu.
70. V případě daňových nároků v článku 2.14(c), (d) a článku 2.14(e) ‚Listiny záruk‘ se může hrozba závazků pro Českou republiku po přistoupení zvýšit. Ustanovení týkající se daňových záruk nespecifikují individuální události, které by mohly spustit proces odškodnění. Výsledkem je navíc to, že potenciální hrozbu pro Českou republiku, plynoucí z těchto událostí, není možné vyčíslit.
71. Také v případě článku 4.1 ‚Smlouvy o odškodnění‘ není riziko hrozící České republice dostatečně definováno. České orgány uvádějí v rámci tohoto ustanovení pět ‚nároků‘. Čtyři z nich se týkají konkrétních soudních řízení stran článku 4.1 ‚Smlouvy o odškodnění‘. Pátý nárok popisuje abstraktním způsobem procedury, které mohou podle článku 4.1 vzniknout a které mohou přinést další nároky. Nelze proto určit, kolik nároků může celkem vzniknout na základě článku 4.1 ‚Smlouvy o odškodnění‘. V důsledku toho Komise soudí, že rizika hrozící České republice nejsou přesně definována.

Nedostatečně stanovený strop pro splatné částky

72. Záruky uváděné českými orgány jsou předmětem různých stropů, které limitují maximální hrozbu závazku pro Českou republiku podle jednotlivých záruk. Ovšem GECIH může využít ‚opci s právem prodeje‘, pokud ČNB odmítne nějakou platbu překračující částku CZK 2.000 milionů. ‚Opce s právem prodeje‘ by tedy mohla zrušit platnost stropů příslušných pro ‚Záruky a odškodnění‘.
73. Vcelku podle záručních úmluv, jejichž platnost nevypršela před přistoupením, není hrozba závazku pro Českou republiku přesně definována, do kompletního seznamu, uzavřeného ke dni přistoupení, nejsou zahrnuty všechny potenciální nároky a nároky postrádají dostatečně jistý strop.
74. ‚Opce s právem prodeje‘: V případě, že koupě AGB1 je prohlášena za nulovou nebo je shledána neplatnou nebo reverzovanou, GECIH může uplatnit opci s právem prodeje s tím, že ČNB bude povinna koupit všechny akcie GECB. Totéž platí, pokud se ČNB rozhodne neprovést platby týkající se ‚záruk a odškodnění‘ překračující částku CZK 2 000 milionů. V tomto případě bude muset být určena kupní cena akcií v GECB a může se jednat buď o reverzní částku, hodnotu čistých aktiv, nebo poctivou tržní hodnotu GECB, aniž by byl brán zřetel na událost, která spustila právo uplatnit ‚opci s právem prodeje‘.
75. Komise soudí, že potencionální hrozba pro Českou republiku není dostatečně definována. Jmenovitě pak to, že cena, kterou ČNB musí zaplatit, se liší v závislosti na faktorech, které jsou nepředvídatelné, včetně toho, že událost, která spouští právo uplatnit opci s právem prodeje, není při výpočtu ceny brána v úvahu. Komise tedy soudí, že hrozba pro Českou republiku není před přistoupením jasně definována a že opce s právem prodeje je použitelná po přistoupení.

1.3. Závěry

76. Komise proto soudí, že:

a) následující opatření nejsou použitelná po přistoupení:

- ‚Záruka pro vkladatele‘,
- ‚Podpora na posílení likvidity‘,
- ‚Neúspěšný pokus o navýšení kapitálu AGB‘,
- ‚Kupní cena‘,
- ‚Zvýšení kapitálu v GECB‘
- ‚Záruky a odškodnění‘, jak jsou sumarizovány v položkách č. A.1-A.18 v Příloze 23 k Plánu záchrany a restrukturalizace, tj.: článek 2.2 (Organizace), článek 2.3 (Integrované investice a AVE Leasing), článek 2.4 (Souhlasy), článek 2.5 (Bez porušování), článek 2.6 (Finanční výkazy), článek 2.9 (Půjčky), článek 2.10 (Nemovitý majetek), článek 2.11 (Hmotná aktiva), článek 2.12 (Smlouvy), článek 2.13 (Dodržování předpisů), článek 2.15 (Úmluvy o oddělení práv), článek 2.16 (Zaměstnanci, programy zaměstnaneckých výhod), článek 2.17 (Pojištění), článek 2.18 (Soudní spory), článek 2.19 (Práva k duševnímu vlastnictví), článek 2.21 (Vytvoření Nové Agrobanky a Staré Agrobanky), článek 2.23 (Makléř a zprostředkovatelé), článek 2.7 (Žádná neohlášená pasiva).

b) Ostatní ‚Záruky a odškodnění‘ jsou opatření, která jsou použitelná po přistoupení.

2. Státní podpora ve smyslu článku 87(1) Smlouvy o založení ES

77. Podle článku 87(1) Smlouvy o založení ES se jedná o státní podporu, jestliže podporu poskytl členský stát nebo byla poskytnuta prostřednictvím státních prostředků jakýmkoli způsobem, který narušuje nebo hrozí narušením hospodářské soutěže zvýhodněním určitých podniků nebo výroby určitého zboží a který nepříznivě ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
78. Prostřednictvím ‚Smlouvy o odškodnění‘ ČNB jako veřejný subjekt ručí za závazky AGB vůči GECB a GECIH. Z toho vyplývá, že záruční úmluvy vyžadují zapojení státních prostředků.
79. Komise soudí, že záruční úmluvy podle ‚Záruk a odškodnění‘ zvýhodňují GECB a GECIH. České orgány zasáhly s cílem usnadnit prodej soukromé banky jinému soukromému podniku. České orgány nebyly vlastníky banky a kupní cena za AGB1 byla zaplácena ve prospěch AGB. Kupní cena proto žádným způsobem nekompenzuje platby provedené českými orgány. České orgány a jmenovitě ČNB nebyly povinovány podpořit závazky přijaté ze strany AGB. V rozporu s názorem českých orgánů není možné takové jednání považovat za jednání v souladu s principem tržního investora.
80. Před vyhlášením nucené správy byla AGB pátou největší bankou a vůbec největší soukromou bankou v České republice. Po prodeji AGB1 je GECT nadále aktivní po celé České republice a patří do skupiny GE, která je globálním aktérem. České orgány samy uvádějí, že banky z EU podrobně sledovaly český trh kvůli investičním účelům v prvý čas. Kdyby byla AGB likvidována, pravděpodobně by mohly být jiné evropské banky s to, získat pro sebe činnost, kterou si zachovala GECB. S ohledem na všechny tyto skutečnosti Komise soudí, že záruční úmluvy narušují hospodářskou soutěž a nepříznivě ovlivňují obchod mezi členskými státy.
81. Záruční úmluvy, jejichž platnost nevypršela před přistoupením a které uzavřela ČNB ve prospěch AGB, GECB a GECIH, jsou proto považovány za státní podporu ve smyslu článku 87(1) Smlouvy o založení ES.

3. Odchyly podle článku 87(2) a (3) Smlouvy o založení ES

82. Protože ty ‚Záruky a odškodnění‘, jejichž platnost nevypršela před přistoupením, jsou považovány za použitelné po přistoupení a představují státní podporu ve smyslu článku 87(1) Smlouvy o založení ES, nebylo v jejich případě prováděno posouzení slučitelnosti podle článku 87(2) a (3) Smlouvy o založení ES.

83. Výjimky v článku 87(2) Smlouvy o přistoupení se nezdaří být použitelné na daný případ, protože předmětná podpůrná opatření nemají sociální povahu, jsou poskytována ve prospěch individuálních spotřebitelů, nesměřují k odstranění škod způsobených přírodními pohromami nebo mimořádnými událostmi, ani nepředstavují podporu poskytnutou ve prospěch ekonomiky určitých oblastí Spolkové republiky Německo, postižených jejím rozdělením.
84. Další výjimky jsou stanoveny v článku 87(3)(a), (b) a (c) Smlouvy o založení ES.
85. Protože primárním cílem podpory je obnova dlouhodobé životaschopnosti podniku, který má potíže, přichází v úvahu jen výjimka podle článku 87(3)(c) Smlouvy o založení ES, kterou se povoluje státní podpora poskytnutá na rozvoj určitých hospodářských sektorů, pokud tato podpora nepříznivě neovlivní podmínky obchodu způsobem, který by byl v rozporu se společným zájmem.

3.2 1994 pokyny k RR (záchrana a restrukturalizace)

86. Stávající komunitární pokyny ke státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci firem, které mají potíže⁽⁵⁾ (Pokyny 1999), nabývaly účinnosti 9. října 1999. Pro opatření vyhlášená před 9. říjnem 1999 předepisují komunitární pokyny ke státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci firem v potížích⁽⁶⁾ (Pokyny 1994⁷) podmínky, za nichž bude taková podpora považována za slučitelnou. Úmluvy o „Zárukách a odškodnění“ byly podepsány 21. a 22. června 1998⁽⁷⁾. Komise proto soudí, že v daném kontextu platí Pokyny 1994.
87. Jak bylo výše vysvětleno, má Komise pravomoc přezkoumávat jen ta podpůrná opatření, která jsou považována za použitelná po přistoupení. České orgány nicméně oznámily opatření typu podpory na restrukturalizaci. Aby bylo možné posuzovat slučitelnost restrukturalizační podpory, bude nezbytné podívat se na pojetí restrukturalizace, jak je orgány schválily. Takto chápaná restrukturalizace, sestávající z různých opatření, byla financována nejasným způsobem celým souborem intervencí, schvalovaných orgány v rámci prodeje, bez ohledu na to, zda byly nebo nebyly použitelné. V důsledku toho je to právě celý komplet restrukturalizačních podpůrných opatření, který je třeba posuzovat podle kritérií slučitelnosti, předepsaných v Pokynech 1994, jako je obnova životaschopnosti, úměrnost podpory a zabránění zbytečnému narušení hospodářské soutěže.

3.3 Způsobilost firmy

88. Pokyny 1994 považují firmu za firmu v potížích, není-li schopna zotavit se pomocí vlastních prostředků nebo získáním prostředků, které potřebuje, od akcionářů nebo výpůjčkou.
89. V září 1996 vykazovala AGB ztráty ve výši CZK -8.487 milionů a zůstatek vlastního jmění CZK -5.476 milionů. Na základě těchto informací se zdá, že AGB nebyla schopna se zachránit bez státní intervence.
90. Kromě AGB je příjemcem „Záruk a odškodnění“ také GECB a její mateřská společnost GECIH. To navozuje otázku, zda GECB a GECIH mohou být považovány za firmy, které mají potíže.
91. GECB je společnost, která byla založena v roce 1998 pro účely akvizice AGB1. Jako nově vzniklý podnik by se GECB neměla kvalifikovat jako společnost, která je podle Pokynů 1994 oprávněná k podpoře. Navíc GECB patří ke GECIH a skupině GE, která potíže neměla. Komise má proto vážné pochybnosti, zda GECB a GECIH mohou být podle Pokynů 1994 považovány za firmy v potížích.

3.4 Podpora na záchranu a restrukturalizaci

92. Pokyny 1994 popisují podporu na záchranu jako opatření, která dočasně udržují postavení firmy, jež čelí výraznému zhoršování své finanční pozice. Taková opatření by zpravidla neměla pokračovat v platnosti po dobu delší jak šest měsíců. „Záruky a odškodnění“ ale dobu šesti měsíců překračují. Komise proto soudí, že tato podpora nesplňuje podmínky Pokynů 1994 pro podporu na záchranu.

3.5 Podpora na restrukturalizaci, plán restrukturalizace

93. Pokyny 1994 popisují podporu na restrukturalizaci jako podporu, která je součástí reálného, propracovaného a dalekosáhlého plánu na obnovu dlouhodobé životaschopnosti firmy.

⁽⁵⁾ Úř. věst. 288, 9.10.1999, s.2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. 355, 31.12.1995, s.1.

⁽⁷⁾ Také všechna ostatní oznámená opatření byla přijata před 9.10.1999.

94. Restrukturalizační plán, předaný jako součást oznámení, nese datum prosinec 2003. V roce 1996, kdy české orgány zahájily uskutečňování intervencí zaměřených na AGB, komplexní plán restrukturalizace AGB neexistoval. České orgány přijaly řadu ad-hoc opatření a musely se přizpůsobit skutečnosti, že ztráty AGB byly větší, než očekávaly. Komise má proto vážné pochybnosti, zda ‚Záruky a odškodnění‘ patří do jednotného, propracovaného plánu na restrukturalizaci AGB.

Obnovení životaschopnosti

95. Aby mohlo být opatření podle Pokynů 1994 považováno za slučitelné, je nutné, aby plán restrukturalizace definoval nástroje, jejichž prostřednictvím bude v přiměřeném časovém rozpětí obnovena dlouhodobá životaschopnost a zdraví firmy. Musí to být provedeno na základě realistických předpokladů, co do budoucích provozních podmínek.
96. V daném případě jde o opatření, která byly přijata v minulosti. V principu by Komise měla situaci hodnotit v okamžiku, kdy byla podpora poskytnuta a zvažovat, zda byl přesně v tomto časovém okamžiku plán proveditelný. Protože ale tehdy žádný plán vyhlášen nebyl, může Komise provést jen faktické posouzení ve světle stávající situace firmy.
97. Na základě informací, které Komise obdržela, dospěla k předběžnému názoru, že bankovní činnost AGB byla úspěšně obnovena.

Vyhnout se zbytečnému narušení hospodářské soutěže

98. Pole Pokynů 1994 je další podmínkou, aby se příslušná opatření vyhnula, nakolik to je možné, nepříznivému ovlivnění hospodářské soutěže.
99. České orgány uvedly, že nápravné kroky AGB sestávaly ze snahy dosáhnout likvidity vlastních aktiv AGB, aby bylo možné v maximální možné míře pokrýt únik vkladů v průběhu nucené správy. Tato snaha měla zahrnovat prodej některých dceřiných společností AGB ve prospěch Raiffaisen Bank. Vedlo by to ke snížení tržního podílu AGB a také ke snížení stavu pracovníků AGB.
100. V případě GECB a GECIH zmiňují české orgány mezi nápravnými kroky kupní cenu zaplacenou za AGB1 a záruky jimi poskytnuté v ‚Listině záruk‘. Jmenovitě pak to, že GECIH měla na sebe převzít závazky ČNB podle ‚Záruky pro vkladatele‘.
101. Kromě toho je hodnota GECB v případě využití ‚opce s právem prodeje‘ zmiňována jako příspěvek investora. Nakonec je tu také zvláštní příspěvek skupiny GE Capital Group ve formě zpět získané reputace. Skutečnost, že se GE Capital Group stala investorem bankovní činnosti AGB, měla sama o sobě obnovit mezi věřiteli AGB1 vysokou úroveň důvěryhodnosti.
102. Hodnota různých snah, které vyvíjela AGB a nabyvatel, není vyčíslena a navíc má Komise vážné pochybnosti v tom smyslu, že tato opatření jdou za hranice toho, co bylo nezbytné pro restrukturalizaci bankovní činnosti AGB a zahrnují kompenzační opatření pro konkurenty.

Podpora úměrná nákladům na restrukturalizaci a jejím přínosům

103. Výše a míra podpory se musí omezovat na striktní minimum, potřebné k tomu, aby byla možná restrukturalizace firmy. Proto se očekává, že příjemci podpory sami významně přispějí na restrukturalizaci z vlastních prostředků nebo cestou externího komerčního financování.
104. České orgány tvrdí, že GECB uskutečnila několik investic a praktických restrukturalizačních kroků. Jmenovitě měla GECB zaplatit CZK 206 milionů, určených hlavně na úhradu redundantních nákladů. Navíc v období 1998 až 2002 prováděla další přímé investice v celkové výši CZK 2.040 milionů. Tyto investice se měly týkat implementace určitých nových a rozvoje starších informačních a bankovních systémů a byly zaměřeny na krytí potřebných nákladů na hardware, jakož i na rozvoj sítě pokladních automatů a poboček. GECB měla údajně rovněž investovat do optimalizace sítě poboček, školení personálu, podpory managementu a transferu know-how.
105. Komise má vážné pochybnosti, zda je možné tyto investice chápat jako příspěvek investora k restrukturalizaci AGB. Komise považuje tyto investice spíše za výdaje v rámci normálního chodu činnosti GECB s cílem optimalizovat přínosy.
106. Navíc má Komise na základě informací poskytnutých českými orgány vážné pochybnosti, zda se podpora striktně omezila na výši, nezbytnou pro restrukturalizaci AGB. Díky podpoře poskytnuté českými orgány dosáhla GECB velmi vysoké kapitálové přiměřenosti (74 % v roce 1999, 48 % v roce 2000, 41 % v roce 2001 a 30 % v roce 2002), což vyvolává vážné pochybnosti o úměrnosti podpory nákladům a přínosům restrukturalizace.

VI. ČLÁNEK 46(2) EVROPSKÉ DOHODY

107. Článek 46(2) Evropské dohody stanovuje, že:
,V případě finančních služeb, popisovaných v Příloze XVIa, není tato dohoda na újmu práva smluvních stran přijímat opatření, nezbytná pro uskutečňování monetární politiky smluvní strany, nebo z důvodů opatrnosti s cílem zaručit tak ochranu investorů, vkladatelů, držitelů dluhopisů nebo osob, vůči kterým platí fiduciární povinnost, respektive s cílem zajistit integritu a stabilitu finančního systému. Tato opatření se nebudou dopouštět národnostní diskriminace společností a občanů druhé smluvní strany v porovnání s vlastními společnostmi a občany’.
108. České orgány uvádějí, že oznámená opatření měla řešit bankovní krizi v České republice a jsou přesvědčeny, že na daný případ by měl být použit článek 46(2) Evropské dohody, aby tak byla ospravedlněna opatření zavedená ve prospěch AGB/GECB.
109. Komise má ale vážné pochybnosti, zda může být v tomto kontextu použit článek 46(2) Evropské dohody.
110. Především má Komise vážné pochybnosti, zda se článek 46(2) Evropské dohody vůbec na opatření státní podpory vztahuje, protože je součástí ‚ustavující kapitoly‘ Evropské dohody, zatímco ustanovení týkající se státních podpor jsou uváděna v článku 64 a následujících článcích Evropské dohody.
111. Kromě toho má Komise vážné pochybnosti, zda jsou splněny samotné podmínky článku 46(2) Evropské dohody. Článek 46(2) Evropské dohody povoluje opatření týkající se monetární politiky nebo institutu důvody opatrnosti. Komise soudí, že kvůli tomu se přípustná opatření omezují na opatření s obecným rozsahem použití, která byla přijata orgánem pro finanční dohled.
112. Komise je přesvědčena, že záruční úmluvy představují individuální opatření ve prospěch AGB/GECB a GECIH, která není možno považovat za nástroje k řešení bankovní krize v České republice. I když celý balík opatření mohl být zamýšlen jako prostředek proti útoku na vklady v bance a proti všeobecné krizi českého bankovního systému, má Komise vážné pochybnosti, zda ‚Záruky a odškodnění‘ byly navíc ke všem ostatním zavedeným opatřením pro dosažení tohoto cíle nezbytné.

VII. ZÁVĚR

Na základě toho rozhodla Komise takto:

- následující opatření ve prospěch Agrobanky Praha, a.s./ GE Capital Bank, a.s., jak byla oznámena Českou republikou v rámci prozatímního mechanismu podle Přílohy IV.3 Aktu o přistoupení, nejsou použitelná po přistoupení: ‚Záruka pro vkladatele‘, ‚Podpora na posílení likvidity‘, ‚Neúspěšný pokus navýšit kapitál AGB‘, ‚Zvýšení kapitálu v GECB‘, jakož i ‚Záruky a odškodnění‘, která jsou sumarizována formou položek č. A.1-A.18 Přílohy 23 k Plánu záchrany a restrukturalizace, tj. článku 2.2 (Organizace), článku 2.3 (Integrované investice a AVE Leasing), článku 2.4 (Souhlasy), článku 2.5 (Bez porušování), článku 2.6 (Finanční výkazy), článku 2.9 (Půjčky), článku 2.10 (Nemovitý majetek), článku 2.11 (Hmotná aktiva), článku 2.12 (Smlouvy), článku 2.13 (Dodržování předpisů), článku 2.15 (Úmluvy o oddělení práv), článku 2.16 (Zaměstnanci, programy zaměstnaneckých výhod), článku 2.17 (Pojištění), článku 2.18 (Soudní spory), článku 2.19 (Práva k duševnímu vlastnictví), článku 2.21 (Vytvoření Nové Agrobanky a Staré Agrobanky), článku 2.23 (Makléř a zprostředkovatelé), článku 2.7 (Žádná neohlášená pasiva)
- ve světle předchozích skutečností Komise na základě postupu stanoveného v článku 88(2) Smlouvy o založení ES žádá Českou republiku o sdělení údajů, které by mohly napomoci k posouzení zbývajících ‚Záruk a odškodnění‘, a to do jednoho měsíce ode dne přijetí tohoto dopisu.
- Žádá vaše orgány, aby ihned zaslaly kopii tohoto dopisu potenciálním příjemcům podpory.“

Zveřejnění konečné účetní uzávěrky agentur a subjektů Evropské unie v rozpočtovém roce 2003

(2004/C 292/04)

Úplné znění konečné účetní uzávěrky je zveřejněno na následujících adresách:

EUMC	http://eumc.eu.int
AESA	www.easa.eu.int
EFIL	www.eurofound.eu.int/about/publicaccess/categories/finance/finance2004/index.htm
EMSA	www.emsa.eu.int
EFSA	http://www.efsa.eu.int/about_efsa/efsa_funding/accounts/catindex_en.html
AESS	http://agency.osha.eu.int/
EMEA	www.emea.eu.int
EAR	www.ear.eu.int
ETF	http://www.etf.eu.int/WebSite.nsf/Pages/Annual+report?OpenDocument
CDT	www.cdt.eu.int
CEDEFOP	www.cedefop.eu.int
EEA	www.eea.eu.int
OCVV	http://www.cpvo.eu.int/default.php?res=1&w=1016&h=571&lang=en&page=ocvv/financement.html
OEDT	http://www.emcdda.eu.int/index.cfm?fuseaction=public.Content&nNodeID=380&sLanguageISO=EN
OHMI	http://oami.eu.int/en/office/marque/finan.htm

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

DOPORUČENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 16. července 2004

o požadavcích Evropské centrální banky týkajících se statistické zpravodajské povinnosti v oblasti statistiky platební bilance, statistiky investiční pozice vůči zahraničí a výkazu devizových rezerv

(ECB/2004/16)

(2004/C 292/05)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 5.1 a třetí odrážku článku 34.1 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ke splnění svých úkolů vyžaduje Evropský systém centrálních bank (ESCB) úplnou a spolehlivou statistiku platební bilance, statistiku investiční pozice vůči zahraničí a výkaz devizových rezerv, které uvádějí hlavní skutečnosti ovlivňující měnové podmínky a devizové trhy v eurozóně. Statistické požadavky Evropské centrální banky (ECB) v této oblasti jsou zakotveny v obecných zásadách ECB/2004/15 ze dne 16. července 2004 o požadavcích Evropské centrální banky týkajících se statistické zpravodajské povinnosti v oblasti statistiky platební bilance, statistiky investiční pozice vůči zahraničí a výkazu devizových rezerv ⁽¹⁾.
- (2) První věta článku 5.1 statutu požaduje, aby ECB ve spolupráci s národními centrálními bankami pro zajištění úkolů, kterými je pověřen ESCB, shromažďovala buď od příslušných orgánů jiných než národní centrální banky, nebo přímo od hospodářských subjektů nezbytné statistické informace. Druhá věta článku 5.1 stanoví, že za tím účelem ECB spolupracuje s orgány nebo subjekty Společenství, s příslušnými orgány členských států nebo třetích zemí a s mezinárodními organizacemi.
- (3) Informace nutné ke splnění požadavků ECB v oblasti statistiky platební bilance a statistiky investiční pozice vůči zahraničí mohou shromažďovat nebo sestavovat příslušné orgány jiné než národní centrální banky. Proto některé z úkolů, které mají být za účelem splnění těchto požadavků provedeny, vyžadují spolupráci mezi ECB nebo národními centrálními bankami a těmito příslušnými orgány v souladu s článkem 5.1 statutu. Článek 4 nařízení Rady (ES) č. 2533/98 ze dne 23. listopadu 1998 o shromažďování statistických informací Evropskou centrální bankou ⁽²⁾ po členských státech požaduje, aby si samy řídily organizaci v oblasti statistiky a plně spolupracovaly s ESCB, a zajistily tak plnění povinností vyplývajících z článku 5 statutu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 30.11.2004.

⁽²⁾ Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 8.

- (4) Pokud podle vnitrostátních pravidel a zavedených postupů zpravodajské jednotky poskytují výkazy příslušným orgánům jiným než národní centrální banky, musí tyto orgány a příslušné národní centrální banky vzájemně spolupracovat, aby zajistily plnění statistických požadavků ECB. V Irsku shromažďuje a sestavuje potřebné informace v oblasti statistiky platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí Central Statistics Office, přičemž v Itálii toto činí Ufficio Italiano dei Cambi. Za účelem splnění uvedených statistických požadavků by měly Central Bank and Financial Services Authority of Ireland a Central Statistics Office i Banca d'Italia a Ufficio Italiano dei Cambi vzájemně spolupracovat. Tato spolupráce by měla zahrnovat zavedení trvalé struktury pro přenos údajů, pokud tentýž výsledek již nezajišťují vnitrostátní právní předpisy. Ufficio Italiano dei Cambi je podle italské vyhlášky č. 319/9 ze dne 26. srpna 1998 ⁽¹⁾ pomocným subjektem Banca d'Italia.
- (5) Jak je uvedeno v článku 4 odst. 3 obecných zásad ECB/2004/15, jsou-li zdroji statistických informací označených za důvěrné příslušné orgány jiné než národní centrální banky, použije ECB tyto informace výhradně pro plnění statistických úkolů souvisejících s ESCB, pokud zpravodajská jednotka nebo jiná právnická či fyzická osoba, subjekt nebo pobočka, které informace poskytly (za předpokladu, že tyto subjekty lze určit), výslovně neposkytly svůj souhlas s použitím těchto informací k jiným účelům.
- (6) Údaje měsíční a čtvrtletní statistiky platební bilance a čtvrtletní a roční statistiky investiční pozice vůči zahraničí, které uvádějí hlavní skutečnosti ovlivňující měnové podmínky a devizové trhy v eurozóně by se měly Central Bank and Financial Services Authority of Ireland a Banca d'Italia poskytnout včas. Za tímto účelem by požadované statistické informace měly být předávány v souladu s postupem dohodnutým s příslušnou národní centrální bankou a pokud takový postup dohodnut nebyl nejpozději třicátého pracovního dne následujícího po měsíci, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje měsíční platební bilance; do tří měsíců od konce čtvrtletí, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje čtvrtletní platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí; a do devíti měsíců ode dne, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje roční investiční pozice vůči zahraničí.
- (7) Centralizovaná databáze cenných papírů, která bude v budoucnosti používána pro mnoho statistických účelů (sestavování a vytváření statistik) a nestatistických účelů (ekonomické analýzy, analýzy finanční stability nebo operační analýzy), bude zpřístupněna národním centrálním bankám. Obsah údajů bude zpřístupněn příslušným orgánům jiným než národní centrální banky za případných právních omezení. To jim pomůže zejména při vytváření údajů požadovaných pro sestavování statistik o transakcích a pozicích eurozóny ohledně portfoliových investic. Spojením informací z Centralizované databáze cenných papírů s údaji shromážděnými podle jednotlivých cenných papírů by mělo být zejména možné přesně sestavovat transakce a pozice týkající se cenných papírů portfoliových investic, které jsou vydány rezidenty eurozóny a které drží rezidenti v jiných zemích eurozóny. To v konečném důsledku umožní sestavování sektorového členění týkajícího se údajů o pasivech portfoliových investic eurozóny.
- (8) Je třeba zavést postup pro účinné provádění technických změn příloh tohoto doporučení za předpokladu, že takové změny nepovedou ke změně základního koncepčního rámce, ani nepříznivě neovlivní vykazovací zatížení zpravodajských jednotek v členských státech. Při uplatňování tohoto postupu bude brán ohled na stanoviska Výboru pro statistiku ESCB. Národní centrální banky a ostatní příslušné vnitrostátní orgány mohou navrhnout technické změny příloh tohoto doporučení prostřednictvím Výboru pro statistiku ESCB a jeho příslušné pracovní skupiny.
- (9) Od přijetí doporučení ECB/2003/8 ze dne 2. května 2003 o požadavcích Evropské centrální banky týkajících se statistické zpravodajské povinnosti v oblasti statistiky platební bilance, statistiky investiční pozice vůči zahraničí a výkazu devizových rezerv ⁽²⁾ bylo dosaženo zřejmého pokroku, pokud se týká nových požadavků a metod shromažďování a sestavování údajů uvnitř eurozóny. Je proto nutné nahradit doporučení ECB/2003/8 tímto doporučením,

⁽¹⁾ Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana, č. 206 ze dne 4.9.1998.

⁽²⁾ Úř. věst. C 126, 28.5.2003, s. 7.

PŘIJALA TOTO DOPORUČENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto doporučení:

- „zúčastněným členským státem“ se rozumí členský stát, který přijal jednotnou měnu v souladu se Smlouvou,
- má výraz „rezident“ stejný význam, jaký je definován v článku 1 nařízení (ES) č. 2533/98,
- „eurozónou“ se rozumí hospodářský prostor zúčastněných členských států a ECB. Území, která jsou součástí členských států eurozóny, nebo země přidružené k těmto státům jsou uvedeny v tabulce 10 přílohy III,
- „Eurosystémem“ se rozumějí národní centrální banky zúčastněných členských států a ECB,
- „přeshraniční transakcí“ se rozumí transakce, která zcela nebo částečně zakládá nebo splácí pohledávky či dluhy, nebo transakce, při které dochází k převodu práva k určitému předmětu mezi rezidenty eurozóny a nerezidenty eurozóny,
- „přeshraničními pozicemi“ se rozumí stav finančních pohledávek a finančních závazků vůči nerezidentům eurozóny. Přeshraniční pozice také zahrnují i) pozemky, jiná hmotná nevyrobená aktiva a jiný nemovitý majetek, pokud se fyzicky nacházejí mimo eurozónu a jsou ve vlastnictví rezidentů eurozóny nebo pokud se nacházejí uvnitř eurozóny a jsou ve vlastnictví nerezidentů eurozóny; a ii) měnové zlato a zvláštní práva čerpání ve vlastnictví rezidentů eurozóny.

Avšak v rozsahu nutném k sestavení účtu portfoliových investic a účtu výnosů z portfoliových investic v rámci statistiky platební bilance pokrývající eurozónu a k sestavení účtu portfoliových investic v rámci statistiky investiční pozice vůči zahraničí pokrývající eurozónu zahrnují výrazy „přeshraniční pozice“ a „přeshraniční transakce“ také pozice a transakce týkající se aktiv nebo pasiv rezidentů eurozóny vůči rezidentům ostatních členských států eurozóny,

- „rezervními aktivy“ se rozumějí vysoce likvidní, obchodovatelné a bonitní pohledávky, které má Eurosystem vůči nerezidentům eurozóny a které znějí na jiné měny než euro, a současně zlato, rezervní pozice u MMF a držba zvláštních práv čerpání,
- „ostatními devizovými aktivy“ se rozumějí (i) pohledávky Eurosystemu vůči rezidentům eurozóny, které znějí na jiné měny než euro; a (ii) pohledávky Eurosystemu vůči nerezidentům eurozóny, které znějí na jiné měny než euro, jež nesplňují kritéria likvidity, obchodovatelnosti a bonity rezervních aktiv,
- „závazky spojenými s rezervami“ se rozumějí předurčené a potenciální krátkodobé čisté závazky v rámci Eurosystemu, které jsou podobné rezervním aktivům a ostatním devizovým aktivům Eurosystemu,
- „platební bilancí“ se rozumí statistický výkaz, který uvádí přeshraniční transakce během sledovaného období, včetně příslušného členění těchto transakcí,
- „výkazem devizových rezerv“ se rozumí statistický výkaz, který uvádí stavy rezervních aktiv, ostatních devizových aktiv a závazků Eurosystemu spojených s rezervami k referenčnímu dni, včetně příslušného členění těchto aktiv a závazků,
- „investiční pozicí vůči zahraničí“ se rozumí bilance, která uvádí stav přeshraničních finančních aktiv a pasiv k referenčnímu dni, včetně příslušného členění těchto aktiv a pasiv,
- shromažďováním údajů „podle jednotlivých cenných papírů“ se rozumí shromažďování údajů členěných podle jednotlivých cenných papírů.

Článek 2

Poskytování statistických informací národním centrálním bankám

1. Pokud jsou shromažďováním statistických informací o přeshraničních transakcích a pozicích pověřeni adresáti tohoto doporučení, zajistí, aby takto shromážděné informace byly příslušné národní centrální bance poskytnuty včas. Není-li dohodnuto jinak s příslušnou národní centrální bankou, požadované statistické informace se za tímto účelem předávají nejpozději třicátého pracovního dne následujícího po měsíci, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje měsíční platební bilance; do tří měsíců od konce čtvrtletí, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje čtvrtletní platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí; a do devíti měsíců ode dne, ke kterému se údaje vztahují, jedná-li se o údaje roční investiční pozice vůči zahraničí.
2. Informace se poskytnou v souladu se statistickými standardy a požadavky ECB ohledně statistiky platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí, jak jsou uvedeny v přílohách I, II, III, IV, V a VII tohoto doporučení. Aniž jsou dotčeny úkoly ECB provádět sledování uvedené v příloze VI tohoto doporučení, sledují adresáti tohoto doporučení kvalitu a spolehlivost statistických informací předávaných příslušné národní centrální bance.

Článek 3

Stálá spolupráce

Adresáti tohoto doporučení písemně stanoví spolu s příslušnou národní centrální bankou vhodné formy spolupráce, aby se zajistila stálá struktura pro předávání údajů, která splňuje statistické standardy a požadavky ECB, pokud tentýž výsledek již nezajišťují vnitrostátní právní předpisy.

Článek 4

Zjednodušený postup provádění změn

S přihlédnutím ke stanoviskům Výboru pro statistiku ESCB je Výkonná rada ECB oprávněna provádět technické změny příloh tohoto doporučení za předpokladu, že takové změny nepovedou ke změně základního koncepčního rámce, ani nepříznivě neovlivní vykazovací zatížení zpravodajských jednotek v členských státech.

Článek 5

Závěrečná ustanovení

1. Toto doporučení nahrazuje doporučení ECB/2003/8.
2. Toto doporučení je určeno Central Statistics Office v Irsku a Ufficio Italiano dei Cambi v Itálii.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 16. července 2004.

Prezident ECB
Jean-Claude TRICHET

PŘÍLOHA I

POŽADAVKY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY TÝKAJÍCÍ SE STATISTICKÉ ZPRAVODAJSKÉ POVINNOSTI

1. Statistické povinnosti národních centrálních bank

- 1.1 Národní centrální banky Evropské centrální banky (ECB) poskytují údaje o přeshraničních transakcích, stavech rezervních aktiv, ostatních devizových aktivech, závazcích spojených s rezervami a přeshraničních pozicích, které jsou třeba k tomu, aby bylo možné sestavit agregovanou statistiku platební bilance, investiční pozice vůči zahraničí a výkaz devizových rezerv eurozóny. Údaje se poskytují v souladu se lhůtami uvedenými v tabulce 13 přílohy III.
- 1.2 K údajům se přikládají snadno dostupné informace o jednotlivých hlavních událostech a o důvodech revizí, pokud je velikost změny údajů způsobené těmito jednotlivými hlavními událostmi a revizemi významná, nebo pokud o to požádá ECB.
- 1.3 Pro měsíční a čtvrtletní transakce a pro čtvrtletní a roční pozice se požadované údaje poskytují ECB, tak jak je uvedeno v přílohách II, III a IV, které odpovídají současným mezinárodním standardům, zejména pátému vydání Manuálu Mezinárodního měnového fondu k platební bilanci. Požadované údaje o transakcích a pozicích ohledně aktiv portfoliových investic do cenných papírů eurozóny, členěných podle sektoru emitenta, který je rezidentem eurozóny, se poskytují tak, jak to je stanoveno v oddílu 1.1, 1.2 a 3 přílohy II a v tabulce 1, 2, 4 a 5 přílohy III.
- 1.4 Požadované údaje o platební bilanci se poskytují měsíčně a čtvrtletně. Čtvrtletní údaje o platební bilanci zahrnují geografické členění protistran uvedené v tabulce 9 přílohy III. Požadované údaje o výkazu devizových rezerv se poskytují na konci měsíce, ke kterému se údaje vztahují. Požadované údaje o investiční pozici vůči zahraničí se poskytují čtvrtletně a ročně. Roční údaje o investiční pozici vůči zahraničí zahrnují geografické členění protistran uvedených v tabulce 9 přílohy III.
- 1.5 Pro analýzu mezinárodní úlohy eura jako investiční měny se požadované údaje, členěné podle měny, poskytují pololetně, jak je uvedeno v tabulce 6 přílohy III.
- 1.6 Počínaje údaji, které odpovídají transakcím v lednu 2008 a pozicím ke konci roku 2007, budou systémy shromažďování údajů o portfoliových investicích eurozóny od března 2008 odpovídat jednomu z modelů uvedených v tabulce, která je obsažena v příloze VII.

2. Lhůty

- 2.1 Údaje vyžadované k sestavení měsíční platební bilance eurozóny se ECB poskytnou do konce pracovní doby třicátého pracovního dne následujícího po skončení měsíce, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.2 Údaje vyžadované k sestavení čtvrtletní platební bilance eurozóny se ECB poskytnou do tří měsíců od konce čtvrtletí, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.3 Údaje vyžadované k sestavení výkazu devizových rezerv Eurosystemu se ECB poskytnou do tří týdnů od konce měsíce, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.4 Od 1. ledna 2005 se údaje vyžadované pro sestavení čtvrtletní investiční pozice eurozóny vůči zahraničí ECB poskytnou do tří měsíců od konce čtvrtletí, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.5 Údaje vyžadované pro sestavení roční investiční pozice eurozóny vůči zahraničí se ECB poskytnou do devíti měsíců od konce roku, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.6 Údaje o transakcích s dluhovými cennými papíry a jejich pozicích, členěných podle měny emise a sektoru emitenta, se ECB poskytnou do šesti měsíců od konce období, ke kterému se údaje vztahují.
- 2.7 Revize týkající se platební bilance a investiční pozice eurozóny vůči zahraničí se ECB poskytnou podle časového plánu stanoveného v příloze V.
- 2.8 Vnitrostátní shromažďování těchto údajů se uspořádá tak, aby bylo možné uvedené lhůty dodržet.

3. Standardy přenosu

Požadované statistické informace se ECB předávají ve formě, která splňuje požadavky stanovené v příloze V tohoto doporučení.

4. Kvalita statistických informací

- 4.1 Aniž jsou dotčeny úkoly ECB provádět sledování uvedené v příloze VI, národní centrální banky, případně ve spolupráci s příslušnými orgány jinými než národní centrální banky, zajistí sledování a hodnocení kvality statistických informací předávaných ECB. ECB podobným způsobem hodnotí údaje týkající se platební bilance, statistiky investiční pozice vůči zahraničí a devizových rezerv eurozóny. Hodnocení se provádí včas. Výkonná rada ECB podává Radě guvernérů každoročně zprávu o kvalitě údajů.
 - 4.2 Hodnocení kvality údajů o transakcích a pozicích portfoliových investic, jakož i o souvisejícím výnosu závisí na dostatečném pokrytí informací o cenných papírech v Centralizované databázi cenných papírů. ECB, jakožto správce Centralizované databáze cenných papírů, bude od června 2006 sledovat, zda pokrytí informací o cenných papírech postačuje k tomu, aby národní centrální banky, případně jiné příslušné orgány, byly schopny zcela splnit standardy kvality uvedené v příloze VII, jakož i jiná kvalitativní kritéria vymezená v tomto doporučení.
 - 4.3 V případě poskytování údajů o transakcích a pozicích ohledně aktiv portfoliových investic do cenných papírů eurozóny, jež jsou členěny podle sektoru emitenta, který je rezidentem eurozóny, jak je uvedeno v oddílech 1.1, 1.2 a 3 přílohy II a v tabulkách 1, 2, 4 a 5 přílohy III, je dovoleno použít odhady, a to až do doby, kdy se systémy shromažďování údajů o portfoliových investicích podle jednotlivých cenných papírů stanou povinnými.
 - 4.4 V případě poskytování údajů o měně emise u údajů o portfoliových investicích, uvedených v tabulce 6 přílohy III, je dovoleno použít odhady, a to až do doby, kdy se systémy shromažďování údajů o portfoliových investicích podle jednotlivých cenných papírů stanou povinnými.
 - 4.5 Sledování kvality statistických informací prováděné ECB může zahrnovat přezkoumání revizí provedených u těchto údajů: za prvé, aby se zahrnulo poslední hodnocení statistických informací, a zlepšila se tak jejich kvalita, a za druhé, aby byl co nejvíce zajištěn soulad odpovídajících položek platební bilance pro každou z různých periodicit.
-

PŘÍLOHA II

STATISTICKÉ POŽADAVKY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

1. Statistika platební bilance

Evropská centrální banka (ECB) vyžaduje statistiky platební bilance s dvojí periodicitou: měsíčně a čtvrtletně za příslušná referenční kalendářní období. Roční údaje se sestavují sečtením čtvrtletních údajů vykazovaných členskými státy za příslušný rok. Statistiky platební bilance by měly být v nejvyšší možné míře v souladu s dalšími statistikami, které slouží k provádění měnové politiky.

1.1 Měsíční statistika platební bilance

Cíl

Cílem měsíční platební bilance eurozóny je ukázat hlavní skutečnosti ovlivňující měnové podmínky a devizové trhy (viz tabulka 1 přílohy III).

Požadavky

Je nezbytné, aby údaje byly použitelné pro výpočet platební bilance eurozóny.

Vzhledem ke krátké lhůtě pro poskytování údajů o měsíční platební bilanci, vysokému stupni jejich agregace a jejich použití pro účely měnové politiky a devizových operací povoluje ECB, pokud je to nevyhnutelné, určitou odchylku od mezinárodních standardů (viz čl. 2 odst. 3 obecných zásad). Vykazování na úplné akruální nebo transakční bázi se nevyžaduje. Po dohodě s ECB mohou národní centrální banky poskytovat údaje týkající se běžného a finančního účtu na základě vypořádání. Pokud je to nezbytné ke splnění lhůty, přijme ECB odhady nebo předběžné údaje.

Požadavkem pro každou obecnou kategorii transakcí jsou aktiva a pasiva (nebo příjmy a výdaje u položek běžného účtu). Obecně je proto třeba, aby národní centrální banky při vnějších transakcích rozlišovaly mezi transakcemi s rezidenty z jiných členských států eurozóny a transakcemi mimo eurozónu. Národní centrální banky toto provádějí důsledně.

Pokud dojde ke změně v členství v eurozóně, jsou národní centrální banky povinny provést změnu v definici složení zemí eurozóny ode dne, kdy změna členství nabude účinnosti. Národní centrální banky eurozóny v původním složení a nového zúčastněného členského státu dodají nejlepší odhady historických údajů pokrývajících rozšířenou eurozónu.

Aby bylo za eurozónu možné provádět smysluplnou měsíční agregaci údajů v oblasti portfoliových investic, je třeba rozlišovat transakce s cennými papíry vydanými rezidenty eurozóny od transakcí s cennými papíry vydanými nerezidenty eurozóny. Na straně aktiv se statistiky čistých transakcí u portfoliových investic eurozóny sestavují agregací vykázaných čistých transakcí s cennými papíry vydanými nerezidenty eurozóny. Na straně pasiv se statistiky čistých transakcí u portfoliových investic eurozóny sestavují konsolidací čistých transakcí týkajících se celkových národních pasiv a čistých transakcí s cennými papíry vydanými a nakoupenými rezidenty eurozóny.

Obdobná zpravodajská povinnost a metoda sestavování agregovaných údajů se použije pro výnos z portfoliových investic.

S ohledem na sestavování měnového vyjádření platební bilance jsou národní centrální banky povinny předkládat údaje členěné podle institucionálního sektoru. Pro měsíční platební bilanci je sektorové členění následující:

- u přímých investic: i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank) a ii) ostatní sektory,
- aktiva portfoliových investic: i) měnové orgány; ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank) a iii) instituce jiné než měnové finanční instituce,
- u ostatních investic: i) měnové orgány; ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank); iii) vládní instituce a iv) ostatní sektory.

S cílem sestavovat sektorové členění platební bilance, a tím umožnit sestavování měnového vyjádření, budou národní centrální banky ode dne stanoveného v tabulce 13 přílohy II tohoto doporučení povinny poskytovat údaje o čistých transakcích týkajících se portfoliových investic do cenných papírů vydaných rezidenty eurozóny, členěných podle institucionálního sektoru emitenta. Kromě toho se u pasiv portfoliových investic zahrne členění podle institucionálního sektoru tuzemského emitenta.

Statistiky čistých transakcí týkajících se portfoliových investic eurozóny se na straně pasiv v členění podle sektoru sestavují konsolidací čistých celkových národních pasiv příslušných sektorů a odpovídajících čistých transakcí s cennými papíry vydanými a nakoupenými rezidenty eurozóny.

Od března 2008 (pro transakce týkající se ledna 2008) shromažďují národní centrální banky (a případně ostatní příslušné vnitrostátní orgány) údaje o portfoliových investicích podle jednoho z modelů uvedených v tabulce obsažené v příloze VII.

1.2 Čtvrtletní statistika platební bilance

Cíl

Cílem čtvrtletní platební bilance eurozóny je poskytnout podrobnější informace, které umožní další analýzu vnějších transakcí. Tyto statistiky významně přispívají k sestavování sektorových a finančních účtů eurozóny a ke společnému zveřejňování platební bilance Evropské unie a eurozóny ve spolupráci s Komisí Evropských společenství (Eurostat).

Požadavky

Čtvrtletní statistiky platební bilance co nejvíce odpovídají mezinárodním standardům (viz čl. 2 odst. 3 obecných zásad ECB/2004/15). Požadované členění čtvrtletních statistik platební bilance je uvedeno v tabulce 2 přílohy II. Harmonizované pojmy a definice používané v kapitálových a finančních účtech jsou uvedeny v příloze IV.

Členění čtvrtletního běžného účtu je podobné členění vyžadovanému u měsíčních údajů. U výnosů je však nezbytné, aby čtvrtletní údaje byly členěny podrobněji.

V případě položky „ostatní investice“ na finančním účtu se ECB řídí požadavky pátého vydání Manuálu platební bilance (BPM5) vypracovaného Mezinárodním měnovým fondem (MMF). Rozdíl spočívá ve způsobu členění (tj. primární je sektorové členění). Toto sektorové členění je však slučitelné s členěním podle Manuálu platební bilance (BPM5), v němž má přednost členění podle nástrojů. Stejně jako v pojetí Manuálu platební bilance (BPM5) jsou hotovost a vklady odlišeny od úvěrů a ostatních investic.

Národní centrální banky jsou povinny ve svých čtvrtletních statistikách platební bilance rozlišovat mezi transakcemi se zúčastněnými členskými státy a všemi ostatními vnějšími transakcemi. Stejně jako u měsíčních údajů se i u čtvrtletních údajů v oblasti portfoliových investic vyžaduje rozlišování mezi transakcemi s cennými papíry vydanými rezidenty eurozóny a transakcemi s cennými papíry vydanými nerezidenty eurozóny. Na straně aktiv se statistiky čistých transakcí u portfoliových investic eurozóny sestavují agregací vykázaných čistých transakcí s cennými papíry vydanými nerezidenty eurozóny. Na straně pasiv se čisté transakce u portfoliových investic eurozóny sestavují konsolidací čistých transakcí týkajících se celkových národních pasiv a čistých transakcí s cennými papíry vydanými a nakoupenými rezidenty eurozóny.

Obdobná zpravodajská povinnost a metoda sestavování agregovaných údajů se použije pro výnos z portfoliových investic.

U přímých investic jsou národní centrální banky povinny čtvrtletně předkládat sektorové členění „měnové finanční instituce (kromě centrálních bank) / instituce jiné než měnové finanční instituce“. V případě „aktiv portfoliových investic“ a u „ostatních investic“ odpovídá členění výkazů podle institucionálních sektorů standardním položkám MMF, které zahrnují i) měnové orgány, ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank), iii) vládní instituce a iv) ostatní sektory.

Pro sestavování statistiky čistých transakcí u portfoliových investic eurozóny na straně pasiv podle sektoru emitentů, kteří jsou rezidenty eurozóny, jsou požadavky na čtvrtletní údaje podobné požadavkům na měsíční platební bilanci.

U platební bilance eurozóny se údaje o investičních výnosech na akruální bázi požadují čtvrtletně. V souladu se Systémem národních účtů doporučuje Manuál platební bilance (BPM5), aby úroky byly zaznamenávány na akruální bázi. Tento požadavek se týká běžného účtu (investiční výnosy), jakož i finančního účtu.

2. Výkaz devizových rezerv

Cíl

Výkaz devizových rezerv je měsíční výkaz rezervních aktiv, ostatních devizových aktiv a závazků spojených s rezervami v držení národních centrálních bank a ECB podle společného výkazu MMF a Banky pro mezinárodní platby pro „devizové rezervy a devizovou likviditu“. Tyto informace doplňují údaje o rezervních aktivech, které jsou obsaženy ve statistikách platební bilance eurozóny a investiční pozice eurozóny vůči zahraničí.

Požadavky

Rezervní aktiva eurozóny jsou vysoce likvidní, obchodovatelné a bonitní pohledávky, které má ECB („sdružené rezervy“) a národní centrální banky („nesdružená rezervní aktiva“) vůči nerezidentům eurozóny a které znějí na cizí měny (tj. na jiné měny než euro), a současně zlato, rezervní pozice u MMF a držba zvláštních práv čerpání. Mohou zahrnovat pozice ve finančních derivátech. Rezervní aktiva se sestavují v hrubých hodnotách bez očištění o závazky spojené s rezervami. Členění údajů požadovaných od národních centrálních bank je uvedeno v oddílu I.A tabulky 3 přílohy III.

Aktiva Euro systému znějící na cizí měny, která nesplňují tuto definici, tedy i) pohledávky vůči rezidentům eurozóny a ii) pohledávky vůči nerezidentům eurozóny, které nesplňují kritéria likvidity, obchodovatelnosti a bonity, se ve výkazu devizových rezerv zahrnují do položky „ostatní devizová aktiva“ (oddíl I.B tabulky 3 přílohy III).

Pohledávky v eurech vůči nerezidentům a zůstatky v cizí měně v držení vládních institucí zúčastněných členských států se nepovažují za rezervní aktiva; pokud představují pohledávky vůči nerezidentům eurozóny, zaznamenávají se tyto částky jako „ostatní investice“.

Kromě toho se informace o předurčených a eventuálních krátkodobých čistých závazcích v rámci Euro systému, které jsou spojeny s rezervními aktivy a ostatními devizovými aktivy Euro systému, tzv. „závazcích spojených s rezervami“, vykazují podle oddílů II až IV tabulky 3 přílohy III.

3. Statistika investiční pozice vůči zahraničí

Cíl

Investiční pozice vůči zahraničí je výkaz vnějších aktiv a pasiv eurozóny jakožto celku pro účely analýzy měnové politiky a devizového trhu. Přispívá zejména k hodnocení vnější zranitelnosti členských států a ke sledování toho, jak se mění držba likvidních aktiv v zahraničí ze strany sektoru držby peněz. Tyto statistické informace jsou klíčem k sestavování účtu zbytku světa ve čtvrtletních finančních účtech eurozóny a mohou rovněž pomoci při sestavování toků platební bilance.

Požadavky

ECB vyžaduje statistiku investiční pozice vůči zahraničí čtvrtletně a ročně, a to při zohlednění stavů ke konci období.

Údaje o investiční pozici vůči zahraničí co nejvíce odpovídají mezinárodním standardům (viz čl. 2 odst. 3 obecných zásad ECB/2004/15). ECB sestavuje investiční pozici vůči zahraničí za eurozónu jako celek. Členění investiční pozice eurozóny vůči zahraničí je uvedeno v tabulce 4 přílohy III.

Investiční pozice vůči zahraničí zachycuje finanční stavy ke konci referenčního období v cenách ke konci období. Změny hodnoty stavů mohou být způsobeny následujícími faktory. Za prvé, část změny hodnoty v průběhu referenčního období bude způsobena finančními transakcemi, které se uskutečnily a byly zaznamenány v platební bilanci. Za druhé, část změn v pozicích na začátku a na konci příslušného období bude způsobena změnami cen vykázaných finančních aktiv a pasiv. Za třetí, pokud stavy znějí na jiné měny než na zúčtovací jednotku používanou pro investiční pozici vůči zahraničí, budou hodnoty ovlivněny též změnami směnných kurzů vůči jiným měnám. Jakékoli další změny, které nejsou způsobeny výše uvedenými faktory, budou považovány za důsledek „ostatních úprav“.

Řádné srovnání finančních toků a stavů eurozóny vyžaduje, aby se rozlišovaly změny hodnot v důsledku cenových rozdílů, kurzových rozdílů a ostatních úprav.

Pokrytí investiční pozice vůči zahraničí by se mělo co nejvíce podobat pokrytí toků čtvrtletní platební bilance. Pojetí, definice a členění jsou v souladu s pojetím, definicemi a členěním, které se používají pro toky čtvrtletní platební bilance. Údaje o investiční pozici vůči zahraničí by měly být v co nejširší míře v souladu s ostatními statistickými, jako např. měnovou a bankovní statistikou, finančními účty a národními účty.

Stejně jako u měsíčních a čtvrtletních platebních bilancí jsou národní centrální banky povinny ve svých statistikách investiční pozice vůči zahraničí rozlišovat mezi pozicemi vůči zúčastněným členským státům a všemi ostatními vnějšími pozicemi. Na účtech portfoliových investic se vyžaduje rozlišení mezi držbou cenných papírů vydaných rezidenty eurozóny a cenných papírů vydaných nerezidenty eurozóny. Statistika čistých aktiv portfoliových investic eurozóny se sestavuje agregací vykázaných čistých aktiv v podobě cenných papírů vydaných nerezidenty eurozóny. Statistika čistých pasiv portfoliových investic eurozóny se získá konsolidací celkových čistých národních pasiv a čistých pozic v podobě držby cenných papírů vydaných a nakoupených rezidenty eurozóny.

Národní centrální banky jsou povinny předkládat čtvrtletní a roční údaje o pozicích podle stejného sektorového členění pro „přímé investice“, „aktiva portfoliových investic“ a „ostatní investice“, jako v případě toků čtvrtletní platební bilance.

Pro účely sestavování sektorového členění čistých pasiv eurozóny u portfoliových investic ze strany ECB jsou povinnosti ukládané národním centrálním bankám, pokud jde o údaje o investiční pozici vůči zahraničí, s výhradou čl. 2 odst. 6 obecných zásad ECB/2004/15 stejné jako v případě toků platební bilance.

Aktiva a pasiva portfoliových investic se v rámci investiční pozice vůči zahraničí sestavují výhradně ze stavových údajů.

Od konce března 2008 shromažďují národní centrální banky (a případně jiné příslušné vnitrostátní statistické orgány) alespoň čtvrtletní stavy aktiv a pasiv portfoliových investic podle jednotlivých cenných papírů podle jednoho z modelů uvedených v tabulce v příloze VII.

PŘÍLOHA III
POŽADOVANÁ ČLENĚNÍ

Tabulka 1

Měsíční národní příspěvky k platební bilanci eurozóny ⁽¹⁾

	Příjmy	Výdaje	Saldo
I. Běžný účet			
Obchodní bilance	vnější	vnější	vnější
Bilance služeb	vnější	vnější	vnější
Bilance výnosů			
Náhrady zaměstnancům	vnější	vnější	vnější
Investiční výnosy			
— přímé investice	vnější	vnější	vnější
— portfoliové investice	vnější		národní
— ostatní investice	vnější	vnější	vnější
běžné převody	vnější	vnější	vnější
II. Kapitálový účet	vnější	vnější	vnější
	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
III. Finanční účet			
Přímé investice			vnější
v zahraničí			vnější
— základní kapitál			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
— reinvestovaný zisk			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
— ostatní kapitál			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
zahraniční v tuzemsku			vnější
— základní kapitál			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější

	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
— reinvestovaný zisk			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
— ostatní kapitál			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
<i>Portfoliové investice</i> ⁽²⁾	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
Majetkové cenné papíry a účasti	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	—	
ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) instituce jiné než měnové finanční instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
Dluhové cenné papíry	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— dluhopisy a směnky	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	—	
ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) instituce jiné než měnové finanční instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— nástroje peněžního trhu	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	—	
ii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) instituce jiné než měnové finanční instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
<i>Finanční deriváty</i>			<i>národní</i>
<i>Ostatní investice</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
Měnové orgány	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
Vládní instituce	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
z toho:			
hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— dlouhodobé	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— krátkodobé	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
ostatní sektory	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
z toho:			
hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
<i>Rezervní aktiva</i>	<i>vnější</i>		

(¹) „vnější“ — označuje transakce s nerezidenty eurozóny (u aktiv portfoliových investic a souvisejících výnosů se týká rezidentské příslušnosti emitentů)

„vnitřní“ — označuje transakce mezi různými členskými státy eurozóny

„národní“ — označuje všechny přeshraniční transakce rezidentů zúčastněného členského státu (používá se pouze pro pasiva na účtech portfoliových investic a čistý zůstatek účtů finančních derivátů)

(²) Členění podle sektoru se opírá o i) držitele v eurozóně, pokud jde o aktiva vnějších portfoliových investic eurozóny, a ii) emitenty v eurozóně, pokud jde o aktiva vnitřních portfoliových investic eurozóny a pasiva portfoliových investic.

Tabulka 2

Čtvrtletní národní příspěvky k platební bilanci eurozóny ⁽¹⁾

	Příjmy	Výdaje	Saldo
I. Běžný účet			
<i>Obchodní bilance</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
<i>Bilance služeb</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
<i>Bilance výnosů</i>			
Náhrady zaměstnancům	vnější	vnější	vnější
Investiční výnosy			
— přímé investice	vnější	vnější	vnější
— výnosy z majetkových účastí	vnější	vnější	vnější
— výnosy z dluhových cenných papírů (úroky)	vnější	vnější	vnější
— portfoliové investice	vnější		národní
— výnosy z majetkových účastí (dividendy)	vnější		národní
— výnosy z dluhových cenných papírů (úroky)	vnější		národní
— dluhopisy a směnky	vnější		národní
— nástroje peněžního trhu	vnější		národní
— ostatní investice	vnější	vnější	vnější
<i>Běžné převody</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
II. Kapitálový účet	vnější	vnější	vnější
	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
III. Finanční účet			
<i>Přímé investice</i>			<i>vnější</i>
v zahraničí			<i>vnější</i>
— základní kapitál			<i>vnější</i>
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>vnější</i>
ii) ostatní sektory			<i>vnější</i>
— reinvestovaný zisk			<i>vnější</i>
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>vnější</i>
ii) ostatní sektory			<i>vnější</i>
— ostatní kapitál			<i>vnější</i>
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>vnější</i>
ii) ostatní sektory			<i>vnější</i>
zahraniční v tuzemsku			<i>vnější</i>
— základní kapitál			<i>vnější</i>
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>vnější</i>
ii) ostatní sektory			<i>vnější</i>
— reinvestovaný zisk			<i>vnější</i>
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>vnější</i>
ii) ostatní sektory			<i>vnější</i>

	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
— ostatní kapitál			vnější
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			vnější
ii) ostatní sektory			vnější
<i>Portfoliové investice</i> (2)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
Majetkové cenné papíry a účasti	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	–	
ii) vládní instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	–	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
Dluhové cenné papíry	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— dluhopisy a směnky	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— nástroje peněžního trhu	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
<i>Finanční deriváty</i>			<i>národní</i>
i) měnové orgány			<i>národní</i>
ii) vládní instituce			<i>národní</i>
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)			<i>národní</i>
iv) ostatní sektory			<i>národní</i>
<i>Ostatní investice</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
i) měnové orgány	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	

	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
iv) ostatní sektory	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
<i>Rezervní aktiva</i>	<i>vnější</i>		
Měnové zlato	<i>vnější</i>		
Zvláštní práva čerpání	<i>vnější</i>		
Rezervní pozice u Mezinárodního měnového fondu (MMF)	<i>vnější</i>		
Devizy	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— u měnových orgánů	<i>vnější</i>		
— u měnových finančních institucí (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>		
— cenné papíry	<i>vnější</i>		
— majetkové účasti	<i>vnější</i>		
— dluhopisy a směnky	<i>vnější</i>		
— nástroje peněžního trhu	<i>vnější</i>		
— finanční deriváty	<i>vnější</i>		
Ostatní pohledávky	<i>vnější</i>		

(¹) „vnější“ — označuje transakce s nerezidenty eurozóny (u aktiv portfoliových investic a souvisejících výnosů se týká rezidentské příslušnosti emitentů)

„vnitřní“ — označuje transakce mezi různými členskými státy eurozóny

„národní“ — označuje všechny přeshraniční transakce rezidentů zúčastněného členského státu (používá se pouze pro pasiva na účtech portfoliových investic a čistý zůstatek účtů finančních derivátů)

(²) Členění podle sektoru se opírá o i) držitele v eurozóně, pokud jde o aktiva vnějších portfoliových investic eurozóny, a ii) emitenty v eurozóně, pokud jde o aktiva vnitřních portfoliových investic eurozóny a pasiva portfoliových investic.

Tabulka 3

Měsíční devizové rezervy Eurosystemu; závazky eurozóny spojené s rezervami

I. Oficiální rezervní aktiva a ostatní devizová aktiva (přibližná tržní hodnota)

A. Oficiální rezervní aktiva

1. Devizové rezervy (ve směnitelných cizích měnách)

a) cenné papíry, z toho:

— emitent má ústředí v eurozóně

b) celková hotovost a vklady

i) v jiných národních centrálních bankách, Bance pro mezinárodní platby a MMF

ii) v bankách, jejichž ústředí se nachází v eurozóně, ale které jsou umístěny v zahraničí

iii) v bankách, jejichž ústředí se nachází mimo eurozónu a které jsou umístěny mimo eurozónu

2. Rezervní pozice u MMF

3. Zvláštní práva čerpání

4. Zlato (včetně zlatých depozit a zlata ze swapových operací)

III. Potenciální krátkodobé čisté závazky vázající na devizových aktivech (nominální hodnota)

	Celkem	Členění podle splatnosti (případně zbytkové splatnosti)		
		do 1 měsíce	od 1 měsíce do 3 měsíců	od 3 měsíců do 1 roku
1. Podmíněné závazky v cizí měně				
a) záruky za dluh splatný do 1 roku				
b) ostatní podmíněné závazky				
2. Cenné papíry znějící na cizí měnu s integrovanými opcemi, které umožňují investorovi předčasné splacení („puttable bonds“)				
3.1 Nečerpané, nepodmíněné úvěrové linky poskytnuté:				
a) ostatními vnitrostátními měnovými orgány, Bankou pro mezinárodní platby (BIS), MMF a ostatními mezinárodními organizacemi				
— ostatní vnitrostátní měnové orgány (+)				
— BIS (+)				
— MMF (+)				
b) bankami a ostatními finančními institucemi, jejichž ústředí se nachází ve vykazující zemi (+)				
c) bankami a ostatními finančními institucemi, jejichž ústředí se nachází mimo vykazující zemi (+)				
3.2 Nečerpané, nepodmíněné úvěrové linky poskytnuté:				
a) ostatním vnitrostátním měnovým orgánům, BIS, MMF a ostatním mezinárodním organizacím				
— ostatní vnitrostátní měnové orgány (-)				
— BIS (-)				
— MMF (-)				
b) bankám a ostatním finančním institucím, jejichž ústředí se nachází ve vykazující zemi (-)				
c) bankám a ostatním finančním institucím, jejichž ústředí se nachází mimo vykazující zemi (-)				
4. Celkové krátké a dlouhé pozice z opčních obchodů v cizích měnách vůči tuzemské měně				
a) krátké pozice				
i) nakoupené prodejní opce				
ii) vypsání kupní opce				
b) dlouhé pozice				
i) nakoupené kupní opce				
ii) vypsání prodejní opce				

	Celkem	Členění podle splatnosti (případně zbytkové splatnosti)		
		do 1 měsíce	od 1 měsíce do 3 měsíců	od 3 měsíců do 1 roku
Doplňková položka: opce, které jsou „in-the-money“				
1. v běžných směnných kurzech				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				
2. +5 % (depreciace o 5%)				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				
3. 5 % (apreciace o 5%)				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				
4. +10 % (depreciace o 10%)				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				
5. 10 % (apreciace o 10%)				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				
6. ostatní (uvedte)				
a) krátká pozice				
b) dlouhá pozice				

IV. Doplnkové položky

1. Položky, které se vykazují se standardní periodicitou a ve standardních lhůtách:
 - a) krátkodobý dluh v tuzemské měně indexovaný devizovým kurzem;
 - b) finanční nástroje znějící na cizí měnu a s vypořádáním jiným způsobem (např. v tuzemské měně):
 - nedodatelné forwardy
 - i) krátké pozice,
 - ii) dlouhé pozice,
 - ostatní nástroje;
 - c) zastavená aktiva:
 - zahrnutá do rezervních aktiv,
 - zahrnutá do ostatních devizových aktiv;
 - d) zapůjčené cenné papíry a cenné papíry v repo operaci:
 - zapůjčené nebo v repo operaci, které jsou zahrnuty v oddílu I,
 - zapůjčené nebo v repo operaci, které nejsou zahrnuty v oddílu I,
 - vypůjčené nebo nabyté, které jsou zahrnuty v oddílu I,
 - vypůjčené nebo nabyté, které nejsou zahrnuty v oddílu I;
 - e) pohledávky z finančních derivátů (čistá hodnota, v tržních cenách):
 - forwardy,
 - futures,
 - swapy,
 - opce,
 - ostatní;

- f) deriváty (forwardové transakce, futures nebo opční smlouvy) se zbytkovou splatností delší než jeden rok, které podléhají výzvam k dodatkové úhradě („margin calls“):
- celkové krátké a dlouhé pozice z devizových forwardů a futures proti tuzemské měně (včetně forwardové komponenty měnových swapů):
 - i) krátké pozice,
 - ii) dlouhé pozice,
 - celkové krátké a dlouhé pozice z opcí v cizích měnách vůči tuzemské měně:
 - i) krátké pozice:
 - nakoupené prodejní opce,
 - vypsané kupní opce,
 - ii) dlouhé pozice:
 - nakoupené kupní opce,
 - vypsané prodejní opce.
2. Položky, které se uvádějí méně často (např. jednou za rok):
- a) měnová struktura rezerv (podle skupin měn):
- měny zahrnuté v koši zvláštních práv čerpání,
 - měny nezahrnuté v koši zvláštních práv čerpání.

Tabulka 4

Čtvrtletní národní příspěvky k investiční pozici eurozóny vůči zahraničí ⁽¹⁾

	Aktiva	Pasiva	Saldo
I. Přímé investice			vnější
<i>v zahraničí</i>	vnější		
— základní kapitál a reinvestovaný zisk	vnější		
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější		
ii) ostatní sektory	vnější		
— ostatní kapitál	vnější		
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější		
ii) ostatní sektory	vnější		
<i>zahraniční v tuzemsku</i>		vnější	
— základní kapitál a reinvestovaný zisk		vnější	
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)		vnější	
ii) ostatní sektory		vnější	
— ostatní kapitál		vnější	
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)		vnější	
ii) ostatní sektory		vnější	
II. Portfoliové investice ⁽²⁾			
<i>Majetkové cenné papíry a účasti</i>	vnější/vnitřní	národní	
i) měnové orgány	vnější/vnitřní	—	
ii) vládní instituce	vnější/vnitřní	—	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější/vnitřní	národní	
iv) ostatní sektory	vnější/vnitřní	národní	

	Aktiva	Pasiva	Saldo
<i>Dluhové cenné papíry</i>	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— dluhopisy a směnky	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
— nástroje peněžního trhu	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
i) měnové orgány	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější/vnitřní</i>	<i>národní</i>	
III. Finanční deriváty	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
i) měnové orgány	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
ii) vládní instituce	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
iv) ostatní sektory	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
IV. Ostatní investice	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>
i) měnové orgány	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
ii) vládní instituce	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
V. Rezervní aktiva	<i>vnější</i>		
<i>Měnové zlato</i>	<i>vnější</i>		
<i>Zvláštní práva čerpání</i>	<i>vnější</i>		
<i>Rezervní pozice u MMF</i>	<i>vnější</i>		
<i>Devizy</i>	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— u měnových orgánů	<i>vnější</i>		
— u měnových finančních institucí (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>		

	Aktiva	Pasiva	Saldo
— cenné papíry	vnější		
— majetkové účasti	vnější		
— dluhopisy a směnky	vnější		
— nástroje peněžního trhu	vnější		
— finanční deriváty	vnější		
Ostatní pohledávky	vnější		

(1) „vnější“ — označuje pozice ve vztahu k nerezidentům eurozóny (u aktiv portfoliových investic se týká rezidentské příslušnosti emitentů)
 „vnitřní“ — označuje pozice mezi různými členskými státy eurozóny
 „národní“ — označuje všechny přeshraniční pozice rezidentů zúčastněného členského státu (používá se pouze pro pasiva na účtech portfoliových investic a čistý zůstatek účtů finančních derivátů)

(2) Členění podle sektoru se opírá o i) držitele v eurozóně, pokud jde o aktiva vnějších portfoliových investic eurozóny, a ii) emitenty v eurozóně, pokud jde o aktiva vnitřních portfoliových investic eurozóny a pasiva portfoliových investic.

Tabulka 5

Roční národní příspěvky k investiční pozici eurozóny vůči zahraničí ⁽¹⁾

	Aktiva	Pasiva	Saldo
I. Přímé investice			vnější
<i>v zahraničí</i>	vnější		
— základní kapitál a reinvestovaný zisk	vnější		
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější		
ii) ostatní sektory	vnější		
<i>z toho:</i>			
stav majetkových účastí v zahraničních společnostech, jež jsou kótovány na burze (tržní hodnoty)	vnější		
stav majetkových účastí v zahraničních společnostech, jež nejsou kótovány na burze (účetní hodnoty)	vnější		
<i>Doplňková položka:</i>			
stav majetkových účastí v zahraničních společnostech, jež jsou kótovány na burze (účetní hodnoty)	vnější		
— ostatní kapitál	vnější		
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější		
ii) ostatní sektory	vnější		
<i>zahraniční v tuzemsku</i>		vnější	
— základní kapitál a reinvestovaný zisk		vnější	
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)		vnější	
ii) ostatní sektory		vnější	

	Aktiva	Pasiva	Saldo
z toho:			
stav majetkových účastí ve společnostech v eurozóně, jež jsou kótovány na burze (tržní hodnoty)		vnější	
stav majetkových účastí ve společnostech v eurozóně, jež nejsou kótovány na burze (účetní hodnoty)		vnější	
Doplňková položka:			
stav majetkových účastí ve společnostech v eurozóně, jež jsou kótovány na burze (účetní hodnoty)		vnější	
— ostatní kapitál		vnější	
i) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)		vnější	
ii) ostatní sektory		vnější	
II. Portfoliové investice ⁽²⁾			
<i>Majetkové cenné papíry a účasti</i>	vnější/vnitřní	národní	
i) měnové orgány	vnější/vnitřní	–	
ii) vládní instituce	vnější/vnitřní	–	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější/vnitřní	národní	
iv) ostatní sektory	vnější/vnitřní	národní	
<i>Dluhové cenné papíry</i>	vnější/vnitřní	národní	
— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní	
i) měnové orgány	vnější/vnitřní	národní	
ii) vládní instituce	vnější/vnitřní	národní	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější/vnitřní	národní	
iv) ostatní sektory	vnější/vnitřní	národní	
— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní	
i) měnové orgány	vnější/vnitřní	národní	
ii) vládní instituce	vnější/vnitřní	národní	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější/vnitřní	národní	
iv) ostatní sektory	vnější/vnitřní	národní	
III. Finanční deriváty	vnější	vnější	vnější
i) měnové orgány	vnější	vnější	vnější
ii) vládní instituce	vnější	vnější	vnější
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	vnější	vnější	vnější
iv) ostatní sektory	vnější	vnější	vnější
IV. Ostatní investice	vnější	vnější	vnější
i) měnové orgány	vnější	vnější	
— úvěry/hotovost a vklady	vnější	vnější	
— ostatní aktiva/pasiva	vnější	vnější	

	Aktiva	Pasiva	Saldo
ii) vládní instituce	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
iv) ostatní sektory	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— obchodní úvěry	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry/hotovost a vklady	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
— úvěry	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— ostatní aktiva/pasiva	<i>vnější</i>	<i>vnější</i>	
V. Rezervní aktiva	<i>vnější</i>		
<i>Měnové zlato</i>	<i>vnější</i>		
<i>Zvláštní práva čerpání</i>	<i>vnější</i>		
<i>Rezervní pozice u MMF</i>	<i>vnější</i>		
<i>Devizy</i>	<i>vnější</i>		
— hotovost a vklady	<i>vnější</i>		
— u měnových orgánů	<i>vnější</i>		
— u měnových finančních institucí (kromě centrálních bank)	<i>vnější</i>		
— cenné papíry	<i>vnější</i>		
— majetkové účasti	<i>vnější</i>		
— dluhopisy a směnky	<i>vnější</i>		
— nástroje peněžního trhu	<i>vnější</i>		
— finanční deriváty	<i>vnější</i>		
<i>Ostatní pohledávky</i>	<i>vnější</i>		

(¹) „vnější“ — označuje pozice ve vztahu k nerezidentům eurozóny (u aktiv portfoliových investic se týká rezidentské příslušnosti emitentů)

„vnitřní“ — označuje pozice mezi různými členskými státy eurozóny

„národní“ — označuje všechny přeshraniční pozice rezidentů zúčastněného členského státu (používá se pouze pro pasiva na účtech portfoliových investic a čistý zůstatek účtů finančních derivátů)

(²) Členění podle sektoru se opírá o i) držitele v eurozóně, pokud jde o aktiva vnějších portfoliových investic eurozóny, a ii) emitenty v eurozóně, pokud jde o aktiva vnitřních portfoliových investic eurozóny a pasiva portfoliových investic.

Tabulka 6

Statistika dluhových cenných papírů pro analýzu mezinárodní úlohy eura jako investiční měny ⁽¹⁾

		Transakce v prvních/posledních šesti měsících roku		
		Aktiva	Pasiva	
Euro	Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní	
	— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	Národní	
	— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	Národní	
	Pozice ke konci června/ke konci prosince			
			Aktiva	Pasiva
	Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní	
— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní		
— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní		
Americký dolar	Transakce v prvních/posledních šesti měsících roku			
			Aktiva	Pasiva
	Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní	
	— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní	
	— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní	
	Pozice ke konci června/ke konci prosince			
		Aktiva	Pasiva	
Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní		
— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní		
— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní		
Jiné měny	Transakce v prvních/posledních šesti měsících roku			
			Aktiva	Pasiva
	Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní	
	— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní	
	— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní	
	Pozice ke konci června/ke konci prosince			
		Aktiva	Pasiva	
Dluhové cenné papíry	vnější/vnitřní	národní		
— dluhopisy a směnky	vnější/vnitřní	národní		
— nástroje peněžního trhu	vnější/vnitřní	národní		

(1) „vnější“ — označuje transakce/pozice týkající se nerezidentů eurozóny (u aktiv portfoliových investic a souvisejících výnosů se týká rezidentské příslušnosti emitentů)
 „vnitřní“ — označuje transakce/pozice mezi různými členskými státy eurozóny
 „národní“ — označuje všechny přeshraniční transakce/pozice rezidentů zúčastněného členského státu (používá se pouze pro pasiva na účtech portfoliových investic a čistý zůstatek účtů finančních derivátů)

Tabulka 7

Čtvrtletní národní příspěvky k platební bilanci eurozóny s geografickým členěním ⁽¹⁾

	Příjmy	Výdaje	Saldo
I. Běžný účet			
Obchodní bilance	Krok 3	Krok 3	Krok 3
Bilance služeb	Krok 3	Krok 3	Krok 3
Bilance výnosů			
Náhrady zaměstnancům	Krok 3	Krok 3	Krok 3
Investiční výnosy			
— přímé investice	Krok 3	Krok 3	Krok 3
— portfoliové investice	Krok 3		
— ostatní investice	Krok 3	Krok 3	Krok 3
Běžné převody	Krok 3	Krok 3	Krok 3
II. Kapitálový účet	Krok 3	Krok 3	Krok 3
	Čistá aktiva	Čistá pasiva	Saldo
III. Finanční účet			
Přímé investice			Krok 3
v zahraničí			Krok 3
— základní kapitál			Krok 3
— reinvestovaný zisk			Krok 3
— ostatní kapitál			Krok 3
zahraniční v tuzemsku			Krok 3
— základní kapitál			Krok 3
— reinvestovaný zisk			Krok 3
— ostatní kapitál			Krok 3
— Portfoliové investice	Krok 3		
Majetkové cenné papíry a účasti	Krok 3		
Dluhové cenné papíry	Krok 3		
— dluhopisy a směnky	Krok 3		
— nástroje peněžního trhu	Krok 3		
Finanční deriváty			
Ostatní investice	Krok 3	Krok 3	Krok 3
i) měnové orgány	Krok 3	Krok 3	
ii) vládní instituce	Krok 3	Krok 3	
— obchodní úvěry	Krok 3	Krok 3	
— úvěry/hotovost a vklady	Krok 3	Krok 3	
— úvěry	Krok 3		
— hotovost a vklady	Krok 3		
— ostatní aktiva/pasiva	Krok 3	Krok 3	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	Krok 3	Krok 3	
iv) ostatní sektory	Krok 3	Krok 3	
— obchodní úvěry	Krok 3	Krok 3	
— úvěry/hotovost a vklady	Krok 3	Krok 3	
— úvěry	Krok 3		
— hotovost a vklady	Krok 3		
— ostatní aktiva/pasiva	Krok 3	Krok 3	
Rezervní aktiva			

⁽¹⁾ Krok 3 odkazuje na geografické členění uvedené v tabulce 9.

Tabulka 8

Roční národní příspěvky k investiční pozici eurozóny vůči zahraničí s geografickým členěním ⁽¹⁾

	Aktiva	Pasiva	Saldo
I. Přímé investice			
<i>v zahraničí</i>	Krok 3		
— základní kapitál a reinvestovaný zisk	Krok 3		
— ostatní kapitál	Krok 3		
<i>zahraniční v tuzemsku</i>		Krok 3	
— základní kapitál a reinvestovaný zisk		Krok 3	
— ostatní kapitál		Krok 3	
II. Portfoliové investice			
<i>Majetkové cenné papíry a účasti</i>	Krok 3		
<i>Dluhové cenné papíry</i>	Krok 3		
— dluhopisy a směnky	Krok 3		
— nástroje peněžního trhu	Krok 3		
III. Finanční deriváty			
IV. Ostatní investice	Krok 3	Krok 3	Krok 3
i) měnové orgány	Krok 3	Krok 3	
ii) vládní instituce	Krok 3	Krok 3	
— obchodní úvěry	Krok 3		
— úvěry/hotovost a vklady	Krok 3		
— úvěry	Krok 3		
— hotovost a vklady	Krok 3		
— ostatní aktiva/pasiva	Krok 3	Krok 3	
iii) měnové finanční instituce (kromě centrálních bank)	Krok 3	Krok 3	
iv) ostatní sektory	Krok 3	Krok 3	
— obchodní úvěry	Krok 3		
— úvěry/hotovost a vklady	Krok 3		
— úvěry	Krok 3		
— hotovost a vklady	Krok 3		
— ostatní aktiva/pasiva	Krok 3		
V. Rezervní aktiva			

⁽¹⁾ Krok 3 odkazuje na geografické členění uvedené v tabulce 9.

Tabulka 9

Geografické členění používané ECB pro toky čtvrtletní platební bilance a pro údaje roční investiční pozice vůči zahraničí

-
- Dánsko
 - Švédsko
 - Spojené království
 - orgány EU ⁽¹⁾
 - ostatní členské státy EU (tj. Česká republika, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovinsko a Slovensko) ⁽²⁾
 - Švýcarsko
 - Kanada
 - Spojené státy americké
 - Japonsko
 - extraterritoriální finanční střediska ⁽³⁾
 - mezinárodní organizace s výjimkou orgánů EU ⁽⁴⁾
 - zbytek ⁽⁵⁾
-

⁽¹⁾ Viz složení v tabulce 12. Členění podle jednotlivých orgánů se nevyžaduje.

⁽²⁾ Členění podle jednotlivých členských států se nevyžaduje.

⁽³⁾ Povinné pouze pro finanční účet platební bilance, účty souvisejících výnosů a investiční pozici vůči zahraničí. Toky na běžném účtu (kromě výnosů) vůči extraterritoriálním finančním střediskům mohou být vykazovány odděleně nebo nerozlišeně v kategorii zbytkové položky. Viz složení v tabulce 11. Členění podle jednotlivých středisek se nevyžaduje.

⁽⁴⁾ Viz složení v tabulce 12. Členění podle jednotlivých organizací se nevyžaduje.

⁽⁵⁾ Vypočítává se jako zbytek (z celkového národního příspěvku k položce platební bilance eurozóny/investiční pozice eurozóny vůči zahraničí vylučuje částky odpovídající shora uvedeným protistranám).

Tabulka 10

Území, která jsou součástí členských států eurozóny, nebo země přidružené k těmto státům

Území, která jsou součástí eurozóny:

- Helgoland: Německo,
 - Kanárské ostrovy, Ceuta a Melilla: Španělsko,
 - Monako, Guyana, Guadeloupe, Martinique, Réunion, Saint Pierre a Miquelon, Mayotte: Francie,
 - Madeira, Azory: Portugalsko,
 - Ålandské ostrovy: Finsko.
-

Přidružená území členských států eurozóny, která se zahrnují do kategorie „zbytek světa“:

- Büsingen (nikoli Německo),
 - Andora (ani Španělsko, ani Francie),
 - Nizozemské Antily a Aruba (nikoli Nizozemsko),
 - Francouzská Polynésie, Nová Kaledonie a ostrovy Wallis a Futuna (nikoli Francie),
 - San Marino a Vatikánský městský stát (nikoli Itálie).
-

Tabulka 11

Seznam extrateritoriálních finančních středisek pro geografické členění používané ECB pro toky čtvrtletní platební bilance a pro údaje roční investiční pozice vůči zahraničí

ISO kódy	Eurostat + OECD Extrateritoriální finanční střediska
AD	Andora
AG	Antigua a Barbuda
AI	Anquilla
AN	Nizozemské Antily
BB	Barbados
BH	Bahrajn
BM	Bermudy
BS	Bahamy
BZ	Belize
CK	Cookovy ostrovy
DM	Dominikánská republika
GD	Grenada
GG	Guernsey
GI	Gibraltar
HK	Hongkong
IM	Isle of Man
JE	Jersey
JM	Jamajka
KN	Svatý Kryštof a Nevis
KY	Kajmanské ostrovy
LB	Libanon
LC	Svatá Lucie
LI	Lichtenštejnsko
LR	Libérie
MH	Maršallový ostrovy
MS	Montserrat
MV	Maledivy
NR	Nauru
NU	Niue
PA	Panama
PH	Filipíny
SG	Singapur
TC	Ostrovy Turks a Caicos
VC	Svatý Vincenc a Grenadiny
VG	Britské Panenské ostrovy
VI	Panenské ostrovy USA
VU	Vanuatu
WS	Samoa

Tabulka 12

Seznam mezinárodních organizací⁽¹⁾ pro geografické členění používané ECB pro toky čtvrtletní platební bilance a pro údaje roční investiční pozice vůči zahraničí**1. Orgány Evropské unie**1.1. *Hlavní orgány, instituce a subjekty Evropské unie (kromě ECB)*

- EIB (Evropská investiční banka)
- EK (Evropská komise)
- EDF (Evropský rozvojový fond)
- EIF (Evropský investiční fond)

1.2. *Ostatní orgány, instituce a subjekty Evropské unie financované ze souhrnného rozpočtu*

- Evropský parlament
- Rada Evropské unie
- Soudní dvůr
- Účetní dvůr
- Hospodářský a sociální výbor
- Výbor regionů
- Ostatní orgány, instituce a subjekty Evropské unie

2. Mezinárodní organizace2. *Mezinárodní měnové organizace*

- MMF (Mezinárodní měnový fond)
- BIS (Banka pro mezinárodní platby)

2.2 *Jiné mezinárodní organizace než měnové*2.2.1 *Hlavní organizace Spojených národů*

- WTO – World Trade Organisation (Světová obchodní organizace)
- IBRD – International Bank for Reconstruction and Development (Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj)
- IDA – International Development Association (Mezinárodní sdružení pro rozvoj)

2.2.2 *Ostatní organizace Spojených národů*

- UNESCO – United National Educational, Scientific and Cultural Organisation (Organizace Spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu)
- FAO – Food and Agriculture Organisation (Organizace pro výživu a zemědělství)
- WHO – World Health Organisation (Světová zdravotnická organizace)
- IFAD – International Fund for Agricultural Development (Mezinárodní fond pro zemědělský rozvoj)
- IFC – International Finance Corporation (Mezinárodní finanční korporace)
- MIGA – Multilateral Investment Guarantee Agency (Mnohostranná agentura pro poskytování investičních záruk)
- UNICEF – United Nations Childrens' Fund (Dětský fond Organizace spojených národů)
- UNHCR – United Nations High Commissioner for Refugees (Vysoký komisař Organizace spojených národů pro uprchlíky)
- UNRWA – United Nations Relief and Works Agency for Palestine (Agentura Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch Palestiny)
- IAEA – International Atomic Energy Agency (Mezinárodní agentura pro atomovou energii)
- ILO – International Labour Organisation (Mezinárodní organizace práce)
- ITU – International Telecommunication Union (Mezinárodní telekomunikační unie)

(1) Vychází z příručky pro platební bilanci („BoP vademecum“), kterou vytvořila Evropská komise (Eurostat).

2.2.3 Ostatní důležité mezinárodní instituce, orgány a subjekty (kromě ECB)

OECD – Organisation for Economic Co-operation and Development (Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj)

IADB – Inter-American Development Bank (Meziamerická rozvojová banka)

AfDB – African Development Bank (Africká rozvojová banka)

AsDB – Asian Development Bank (Asijská rozvojová banka)

EBRD – European Bank for Reconstruction and Development (Evropská banka pro obnovu a rozvoj)

IIC – Inter-American Investment Corporation (Korporace pro meziamerické investice)

NIB – Nordic Investment Bank (Severská investiční banka)

IBEC – International Bank for Economic Co-operation (Mezinárodní banka pro hospodářskou spolupráci)

IIB – International Investment Bank (Mezinárodní investiční banka)

CDB – Caribbean Development Bank (Karibská rozvojová banka)

AMF – Arab Monetary Fund (Arabský měnový fond)

BADEA – Banque arabe pour le développement économique en Afrique (Arabská banka pro hospodářský rozvoj v Africe)

CASDB – Central African States Development Bank (Banka pro rozvoj středoafričských států)

African Development Fund (Africký rozvojový fond)

Asian Development Fund (Asijský rozvojový fond)

Fonds spécial unifié de développement

CABEI – Central American Bank for Economic Integration (Středoamerická banka pro hospodářskou integraci)

ADC – Andean Development Corporation (Andská rozvojová korporace)

2.2.4 Ostatní mezinárodní organizace

NATO – North Atlantic Treaty Organisation (Organizace Severoatlantické smlouvy)

Rada Evropy

ICRC – International Committee of the Red Cross (Mezinárodní výbor Červeného kříže)

ESA – European Space Agency (Evropská vesmírná agentura)

EPO – European Patent Office (Evropský patentový úřad)

EUROCONTROL – European Organisation for the Safety of Air Navigation (Evropská organizace pro bezpečnost letového provozu)

EUTELSAT – European Telecommunications Satellite Organisation (Evropská organizace pro telekomunikační družice)

INTELSAT – International Telecommunications Satellite Organisation (Mezinárodní organizace pro telekomunikační družice)

EBU/UER – European Broadcasting Union/Union européenne de radio-télévision (Evropská vysílací unie)

EUMETSAT – European Organisation for the Exploitation of Meteorological Satellites (Evropská organizace pro využívání meteorologických družic)

ESO – European Southern Observatory (Evropská jižní observatoř)

ECMWF – European Centre for Medium-Range Weather Forecasts (Evropské středisko pro střednědobé předpovědi počasí)

EMBL – European Molecular Biology Laboratory (Evropská laboratoř pro molekulární biologii)

CERN – European Organisation for Nuclear Research (Evropská organizace pro jaderný výzkum)

IOM – International Organisation for Migration (Mezinárodní organizace pro migraci)

Tabulka 13

SOUHRN POVINNOSTÍ A LHŮT

Položka	První referenční období	První přenos /lhůta	Příslušná ustanovení tohoto doporučení a obecných zásad ECB/2004/15
Geografické členění (kromě nástrojů ostatních investic)			
Čtvrtletní platební bilance	1. čtvrtletí 2003 až 1. čtvrtletí 2004	konec června 2004	čl. 2 odst. 4 obec. zásad, oddíl 2 přílohy IV doporučení tabulka 7 přílohy III doporučení
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2002 a 2003	konec září 2004	tabulka 8 přílohy III doporučení
Geografické členění nástrojů ostatních investic			
Čtvrtletní platební bilance	1. čtvrtletí 2004 až 2. čtvrtletí 2005	konec září 2005	čl. 2 odst. 4 obec. zásad, oddíl 2 přílohy IV doporučení tabulka 7 přílohy III doporučení
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2003 a 2004	konec září 2005	tabulka 8 přílohy III doporučení
Čtvrtletní investiční pozice vůči zahraničí	4. čtvrtletí 2003 až 3. čtvrtletí 2004	konec prosince 2004	čl. 3 odst. 4 obec. zásad
Portfoliové investice podle jednotlivých cenných papírů			
Čtvrtletní investiční pozice vůči zahraničí	pozice 4. čtvrtletí 2007	konec března 2008	čl. 2 odst. 6 obec. zásad
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2007	konec září 2008	čl. 2 odst. 6 obec. zásad
Aktiva (vnitřních) portfoliových investic členěná podle sektoru emitenta			
Měsíční platební bilance	leden až duben 2006	červen 2006	čl. 2 odst. 3 obec. zásad tabulka 1 přílohy III doporučení
Čtvrtletní platební bilance	1. čtvrtletí 2006	konec června 2006	tabulka 2 přílohy III doporučení
Čtvrtletní investiční pozice vůči zahraničí	4. čtvrtletí 2005 a 1. čtvrtletí 2006	konec června 2006	tabulky 4 až 5 přílohy III doporučení
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2005	konec září 2006	tabulky 4 až 5 přílohy III doporučení
Dodatečná členění přímých zahraničních investic podle ocenění majetkových účastí			oddíl 1.3 přílohy IV doporučení
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2004 a 2005	konec září 2006	tabulka 5 přílohy III a tabulka 1 přílohy IV
Rozdělení na úvěry/vklady			
Měsíční platební bilance	leden a únor 2004	duben 2004	tabulka 1 přílohy III doporučení
Čtvrtletní platební bilance	1. čtvrtletí 2004	konec června 2004	tabulka 2 přílohy III doporučení
Čtvrtletní investiční pozice vůči zahraničí	4. čtvrtletí 2003 až 3. čtvrtletí 2004	konec prosince 2004	tabulka 4 přílohy III doporučení doporučení
Roční investiční pozice vůči zahraničí	2003	konec září 2004	tabulka 5 přílohy III

Položka	První referenční období	První přenos /lhůta	Příslušná ustanovení tohoto doporučení a obecných zásad ECB/2004/15
<p>Členění dluhových cenných papírů podle měn (v eurech/v jiných měnách než euro)</p> <p>Transakce provedené v období šesti měsíců</p> <p>Pozice ke konci června/ke konci prosince</p>	<p>červenec až prosinec 2004</p> <p>2004</p>	<p>konec června 2005</p> <p>konec června 2005</p>	<p>čl. 3 odst. 6 obec. zásad</p> <p>tabulka 6 přílohy III doporučení</p> <p>tabulka 6 přílohy III doporučení</p>
<p>Členění dluhových cenných papírů podle měn (v eurech/v amerických dolarech/v jiných měnách)</p> <p>Transakce provedené v období šesti měsíců</p> <p>Pozice ke konci června/ke konci prosince</p>	<p>červenec až prosinec 2007</p> <p>2007</p>	<p>konec června 2008</p> <p>konec června 2008</p>	<p>čl. 3 odst. 6 obec. zásad</p> <p>tabulka 6 přílohy III doporučení</p> <p>tabulka 6 přílohy III doporučení</p>

PŘÍLOHA IV

POJMY A DEFINICE POUŽÍVANÉ VE STATISTICE PĚTEBNÍ BILANCE, STATISTICE INVESTIČNÍ POZICE VŮČI ZAHRANIČÍ A VE VÝKAZU DEVIZOVÝCH REZERV

Aby byla sestavována smysluplná agregovaná statistika eurozóny vůči zahraničí, byly pro oblast statistiky platební bilance (účet výnosů, kapitálový a finanční účet), statistiky investiční pozice vůči zahraničí a pro výkaz devizových rezerv vymezeny pojmy a definice. Tyto pojmy a definice jsou založeny na tzv. Prováděcím programu („Implementation Package“) (červenec 1996) a na dalších dokumentech schválených Radou guvernérů Evropské centrální banky (ECB). Při vytváření těchto pojmů a definic byly jako referenční materiály použity současné mezinárodní standardy, jako např. páté vydání Manuálu platební bilance (BPM5), který byl vypracován Mezinárodním měnovým fondem (MMF), a vzor pro devizové rezervy a devizovou likviditu, který byl vypracován MMF a Bankou pro mezinárodní platby. Nejdůležitější návrhy pro harmonizaci jsou uvedeny níže v souladu s metodickými poznámkami ECB k „Balance of payments and international investment position of the euro area (including reserves)“ („Platební bilance eurozóny a investiční pozice eurozóny vůči zahraničí (včetně rezerv)“) zveřejněnými na webové stránce ECB: <http://www.ecb.int>. Další pokyny jsou k dispozici v kapitolách 2 a 3 dokumentu ECB „European Union balance of payments/international investment position statistical methods“ („Statistické metody pro platební bilanci a investiční pozici vůči zahraničí Evropské unie“) (dále jen „B.o.p. Book“), který se každoročně reviduje a je k dispozici na webové stránce ECB i v tištěné podobě.

1. Pojmy a definice vybraných položek

1.1 Investiční výnosy (viz také oddíl 3.4 B.o.p. Book)

Investiční výnosy zahrnují výnosy, které rezidenti eurozóny získávají z vlastnictví finančních aktiv mimo eurozónu (příjmy), a proti tomu výnosy, které nerezidenti eurozóny získávají z vlastnictví finančních aktiv v eurozóně (výdaje). Pokud je lze odděleně určit, neklasifikují se zisky a ztráty z držby (kapitálu) jako investiční výnosy, ale jako změny hodnoty investic v důsledku pohybu tržních cen.

Investiční výnosy zahrnují výnosy vyplývající z přímých investic, portfoliových investic a ostatních investic a z rezervních aktiv Eurosystemu. Čisté toky související s úrokovými deriváty se však zaznamenávají do položky „finanční deriváty“ na finančním účtu. Reinvestovaný zisk se zaznamenává do položky „výnosy z přímých investic“. Reinvestovaný zisk se definuje jako podíl přímého investora na celkovém konsolidovaném zisku podniku, který je příjemcem přímé investice, v daném referenčním období (po zdanění, promítnutí úroků a odpisů) sníženém o dividendy splatné v referenčním období, a to i v případech, kdy se tyto dividendy vztahují k zisku z předchozích období.

Požadavky na údaje měsíční a čtvrtletní platební bilance jsou téměř shodné se standardními položkami stanovenými MMF, které jsou definovány v Manuálu platební bilance BPM5. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že ECB nevyžaduje členění výnosu z přímých investic do základního kapitálu na rozdělený a nerozdělený zisk.

Výnosy z úroků se zaznamenávají na akruální bázi (nevyžaduje se u měsíčních údajů). Dividendy se zaznamenávají ke dni, kdy se stanou splatnými. Reinvestovaný zisk se zaznamenává v období, kdy byl získán.

1.2 Kapitálový účet (viz také oddíl 3.6 B.o.p. Book)

Kapitálový účet zahrnuje převody kapitálu a nabytí či zcizení nevyrobených nefinančních aktiv. Běžné převody se zachycují na běžném účtu. Převody kapitálu sestávají z i) převodů vlastnictví stálých aktiv; ii) převodů finančních prostředků, které jsou spojeny s nabytím či zcizením stálých aktiv nebo které jsou tímto nabytím či zcizením podmíněny, a iii) zrušení závazků věřiteli bez jakéhokoli protiplnění. Kapitálové převody mohou být ve formě peněžitého plnění anebo věcného plnění (jako např. prominutí dluhu). Rozdíl mezi běžnými převody a převody kapitálu v praxi spočívá v použití převodu přijímající zemí. Nabytí či zcizení nevyrobených nefinančních aktiv zahrnuje zejména nehmotná aktiva, jako např. patenty, nájemní smlouvy či jiné převoditelné smlouvy. V této položce kapitálového účtu se zaznamenává pouze nákup či prodej těchto aktiv, nikoli však jejich použití.

Zatímco standardní položky kapitálového účtu, stanovené MMF, se člení podle sektoru na položky „vládní instituce“ a „ostatní sektory“ (s dalším podrobnějším členěním), sestavuje ECB pouze souhrnné hodnoty kapitálového účtu bez dalšího členění.

1.3 Přímé investice (viz také oddíl 3.7 B.o.p. Book)

Přímé investice představují druh mezinárodních investic, který odráží cíl subjektu, jenž je rezidentem v jedné ekonomice, získat trvalý podíl na podniku, jenž je rezidentem v jiné ekonomice. V souladu s mezinárodními standardy (MMF) se pro dovození vztahu přímé investice, tedy trvalého podílu v případě platební bilance eurozóny či investiční pozice eurozóny vůči zahraničí, používá „kritérium vlastnictví 10 % podílu“. Podle tohoto kritéria může vztah přímé investice existovat mezi řadou spřízněných podniků bez ohledu na to, zda spojení zahrnuje jeden řetězec či několik řetězců. Může se rozšířit na dceřiné společnosti podniků, které jsou příjemci přímé investice, dceřiné společnosti těchto společností a přidružené společnosti. Jakmile k přímé investici dojde, zaznamenávají se všechny následné finanční toky či pozice mezi spřízněnými podniky či vůči nim jako transakce či pozice přímých investic.⁽¹⁾

Podle standardů MMF a zásad Eurostatu/OECD se vztahy přímých investic eurozóny zaznamenávají podle zásady směru („directional principle“), podle které se finanční transakce mezi přímým investorem, který je rezidentem eurozóny, a podniky, které jsou příjemci přímé investice a nacházejí se mimo eurozónu, klasifikují jako „přímé investice v zahraničí“. Oproti tomu se finanční transakce mezi podniky, které jsou příjemci přímé investice a které jsou rezidenty eurozóny, a přímými investory, kteří se nacházejí mimo eurozónu, klasifikují v položce „přímé zahraniční investice v tuzemsku“ platební bilance eurozóny.

U přímých investic se rozlišují položky „základní kapitál“, „reinvestovaný zisk“ a „ostatní kapitál“, pod níž spadají různé vnitropodnikové dluhové operace. „Základní kapitál“ zahrnuje základní kapitál v pobočkách, jakož i všechny podíly v dceřiných a přidružených společnostech. „Reinvestovaný zisk“ představuje souvztažnou položku pro podíl přímého investora na zisku, který nebyl dceřinými nebo přidruženými společnostmi rozdělen ve formě dividend, a pro zisk poboček, který nebyl přímému investorovi vyplacen a který se vykazuje v položce „investiční výnosy“. „Ostatní kapitál“ zahrnuje všechny finanční operace mezi přidruženými podniky (přijímání a poskytování peněžních prostředků ve formě půjček nebo úvěrů) – včetně dluhových cenných papírů a dodavatelských úvěrů (tj. obchodních úvěrů) – mezi přímými investory a dceřinými společnostmi, pobočkami a přidruženými společnostmi.

Pro oceňování stavů přímých investic se podle mezinárodních doporučení používají tržní ceny. Tento přístup se používá pro oceňování stavů majetkových účastí ve společnostech, které jsou příjemci přímé investice a které jsou kotovány na burze. U společností, které jsou příjemci přímé investice a které na burze kotovány nejsou, se stavy majetkových účastí oceňují podle účetní hodnoty s použitím jednotné definice obsahující tyto účetní položky:

- i) splacený kapitál (kromě vlastních akcií a včetně emisního ážia);
- ii) všechny druhy rezerv (včetně investičních dotací, pokud je účetní zásady považují za rezervy společnosti) a
- iii) nerozdělený zisk po odečtení ztrát (včetně výsledků běžného roku).

Jako doplňkové položky se vyžadují rovněž účetní hodnoty stavů majetkových účastí ve společnostech, které jsou příjemci přímé investice a které jsou kotovány na burze, a to za použití stejné jednotné definice.

Práce společné pracovní skupiny ECB a Komise (Eurostatu) pro přímé zahraniční investice vedla k některým doporučením, jejichž cílem je harmonizovat metodiku a praxi v rámci členských států. Hlavní doporučení jsou stručně uvedena v tabulce 1.

1.4 Portfoliové investice (viz také oddíl 3.8 B.o.p. Book)

Účet portfoliových investic eurozóny zahrnuje i) majetkové cenné papíry a účasti a ii) dluhové cenné papíry ve formě dluhopisů, směnec a nástrojů peněžního trhu, pokud nespádají pod přímé investice, nebo rezervní aktiva. Finanční deriváty, jakož i dohody o zpětném odkupu a půjčky cenných papírů se za portfoliové investice nepovažují.

Položka „majetkové cenné papíry a účasti“ zahrnuje všechny nástroje, které představují nárok na zbytkovou hodnotu kapitálových společností po uspokojení pohledávek všech věřitelů. Akcie, prioritní akcie, dokumenty o účasti nebo podobné dokumenty vyjadřují vlastnictví základního kapitálu. Patří sem rovněž transakce s podíly v subjektech kolektivního investování, např. investičních fondech, či držba těchto podílů.

Dluhopisy a směnky jsou cenné papíry vydané s počáteční splatností delší než jeden rok, které držitelé obvykle dávají i) nepodmíněné právo na pevně stanovený peněžní výnos nebo na smluvně určený proměnlivý peněžní výnos (platba úroku nezávisí na zisku dlužníka) a ii) nepodmíněné právo na pevně stanovenou částku jako splátku jistiny ve stanovený den či dny.

Narozdíl od dluhopisů a směnec jsou nástroje peněžního trhu cenné papíry vydané s původní splatností v délce jednoho roku či kratší. Obvykle dávají držitelé nepodmíněné právo na vyplacení uvedené pevně stanovené peněžní částky v určitý den. Tyto nástroje se obvykle s diskontem obchodují na organizovaných trzích; diskont závisí na úrokové sazbě a zbytkové splatnosti.

Po zprávě pracovní skupiny pro systémy shromažďování údajů o portfoliových investicích následovaly vnitrostátní studie proveditelnosti, pokud jde o možnost shromažďovat údaje podle jednotlivých cenných papírů v rámci celé eurozóny. Tyto studie byly provedeny patnácti tehdejšími členskými státy Evropské unie a vyústily v dohodu shromažďovat alespoň čtvrtletní stavy portfoliových investic eurozóny podle jednotlivých cenných papírů. Tato dohoda zavedla čtyři platné modely pro sestavování statistiky portfoliových investic, jak jsou uvedeny v tabulce v příloze VII.

⁽¹⁾ Výjimky se vztahují k transakcím/pozicím v oblasti finančních derivátů mezi přidruženými společnostmi, pro něž bylo na úrovni eurozóny sjednáno vykazování v kategorii „finanční deriváty“, a nikoli v kategorii „přímé investice/ostatní kapitál“.

U sektorového členění čistých pasiv portfoliových investic eurozóny jsou požadavky na údaje investiční pozice vůči zahraničí shodné jako požadavky na toky platební bilance.

Záznam transakcí portfoliových investic se v platební bilanci eurozóny provádí v okamžiku, kdy věřitelé nebo dlužníci, kteří se nacházejí v eurozóně, zaznamenají pohledávku nebo závazek ve svých účetních knihách. Transakce se zaznamenávají v ceně skutečně přijaté nebo skutečně zaplacené, snížené o provize a náklady. Proto se u cenných papírů s kupóny zahrnuje úrok přirostlý od poslední výplaty úroku a u cenných papírů vydaných s emisním disážíem se zahrnuje úrok přirostlý od emise. Zahrnutí přirostlého úroku se vyžaduje u finančního účtu čtvrtletní platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí; stejný postup se doporučuje u měsíční platební bilance; tyto záznamy na čtvrtletním (a měsíčním) finančním účtu musejí mít souvztažný zápis na příslušném účtu výnosů.

1.5 Finanční deriváty (viz také oddíl 3.9 B.o.p. Book)

Finanční deriváty jsou finanční nástroje spojené se specifickým finančním nástrojem, ukazatelem nebo komoditou, jejichž prostřednictvím lze na finančních trzích obchodovat specifická finanční rizika ve formě samostatných práv. Transakce s finančními deriváty se považují za samostatné transakce, nikoli za nedílné součásti hodnoty základních transakcí, s nimiž mohou být spojeny.

Transakce a pozice týkající se opcí, futures, swapů, forwardových měnových transakcí, úvěrových derivátů a integrovaných derivátů se zaznamenávají v platební bilanci, devizových rezervách a investiční pozici vůči zahraničí. Z praktických důvodů se integrované deriváty nerozlišují od základního nástroje, s nímž jsou spojeny.

Čisté toky spojené s úrokovými deriváty se v souladu s nejnovější mezinárodní dohodou zaznamenávají jako finanční deriváty, a nikoli jako investiční výnos. O klasifikaci specifických nástrojů úvěrových derivátů by se mělo rozhodovat případ od případu.

Platby počáteční marže se považují za změny vkladů a měly by se zaznamenat, pokud je lze zjistit, v položce „ostatní investice“. Statistické zpracování plateb variační marže závisí na formě variační marže: u opcí se variační marže zásadně považují za změny vkladů a zaznamenávají se, pokud je lze zjistit, v položce „ostatní investice“. U futures se platby variační marže zásadně považují za transakce s deriváty a zaznamenávají se v položce „finanční deriváty“.

U opcí se zaznamenává plná prémie (tj. nákupní/prodejní cena opcí a související poplatek za služby).

Finanční deriváty se oceňují na základě tržní hodnoty.

Záznam transakcí s finančními deriváty se provádí v okamžiku, kdy věřitelé nebo dlužníci, kteří se nacházejí v eurozóně, zaznamenají pohledávku nebo závazek ve svých účetních knihách. Vzhledem k praktickým problémům při odlišování toků aktiv a pasiv u některých derivátových nástrojů se všechny transakce s finančními deriváty v platební bilanci eurozóny zaznamenávají v čistých hodnotách. Stavy aktiv a pasiv se v případě finančních derivátů zaznamenávají ve statistice investiční pozice vůči zahraničí v hrubých hodnotách, s výjimkou finančních derivátů, které spadají do kategorie rezervních aktiv, jež se zaznamenávají v čistých hodnotách.

1.6 Ostatní investice (viz také oddíl 3.10 B.o.p. Book)

Ostatní investice jsou vymezeny jako zbytková kategorie, která zahrnuje všechny finanční transakce, které nejsou obsaženy v kategoriích přímých investic, portfoliových investic, finančních derivátů a rezervních aktiv.

Ostatní investice zahrnují obchodní úvěry, úvěry, hotovost a vklady a ostatní aktiva/ostatní pasiva. Ostatní investice rovněž zahrnují souvztažné položky pro časově rozlišený výnos z nástrojů klasifikovaných v položce „ostatní investice“.

Obchodní úvěry sestávají z pohledávek nebo závazků, které vznikly z přímého poskytnutí úvěru dodavateli či kupujícími z eurozóny pro transakce se zbožím a službami, a ze záloh poskytnutých na prováděné práce (nebo na práce, které budou provedeny), jež jsou spojeny s těmito transakcemi.

Úvěry/hotovost a vklady zahrnují transakce s následujícími finančními nástroji a jejich držbu: úvěry, tj. finanční aktiva vytvářená přímou půjčkou finančních prostředků věřitelem dlužníkovi prostřednictvím smlouvy, podle které není věřiteli poskytnut žádný cenný papír, nebo je mu poskytnut neobchodovatelný dokument či nástroj, operace typu repo, hotovost a vklady. Patří sem mimo jiné i úvěry k financování obchodu, ostatní půjčky a úvěry a zálohy (včetně hypoték) a finanční leasing. Rozdíl mezi položkou „úvěry“ a položkou „hotovost a vklady“ je založen na povaze dlužníka. To znamená, že na straně aktiv se poskytnutí peněžních prostředků sektorem držby peněz eurozóny bankám mimo eurozónu klasifikuje jako „vklady“ a poskytnutí peněžních prostředků sektorem držby peněz eurozóny nebankovním subjektům mimo eurozónu (tj. institucionálním jednotkám jiným než banky) se klasifikuje jako „úvěry“. Na straně pasiv se finanční prostředky přijaté nebankovními subjekty eurozóny (tj. institucemi jinými než měnové finanční instituce) vždy klasifikují jako „úvěry“. Toto rozlišení konečně znamená, že všechny transakce, kterých se účastní měnové finanční instituce eurozóny a zahraniční banky se klasifikují jako „vklady“.

Všechny operace typu repo, tj. dohody o zpětném odkupu, operace typu „sell/buy-back“ a půjčky cenných papírů (kde dochází k výměně hotovosti jako zajištění) se v platební bilanci eurozóny i v investiční pozici eurozóny vůči zahraničí považují za zajištěné úvěry, nikoli za přímé nákupy/prodeje cenných papírů a zaznamenávají se do položky „ostatní investice“ v sektoru rezidenta eurozóny, který operaci provádí. Tento postup, který je rovněž v souladu s účetními postupy bank a jiných finančních korporací, má lépe odrážet ekonomické důvody pro existenci těchto finančních nástrojů.

Ostatní aktiva/ostatní pasiva zahrnují všechny položky jiné než obchodní úvěry, úvěry nebo hotovost a vklady.

Sektor eurozóny „Eurosystém“ v položce „ostatní investice“ zahrnuje čisté pozice Eurosystému u národních centrálních bank nezúčastněných členských států související s provozem systému TARGET. Tyto zůstatky/účty uvnitř Evropského systému centrálních bank (ESCB), které jsou denominovány v eurech, jsou podobné pohybům na „nostro/loro“ účtech měnových finančních institucí, a jsou tedy do ECB vykazovány v čistých hodnotách v rámci pasiv.

Zásady „převod vlastnického práva“, „okamžik vypořádání“ a „okamžik platby“ odpovídají standardům MMF.

Ve srovnání se standardními položkami dle Manuálu platební bilance BPM5 existuje rozdíl v tom, jak se uvádí členění (tj. primární je sektorové členění). Toto sektorové členění je však slučitelné s členěním podle Manuálu platební bilance BPM5, kde má přednost členění podle nástrojů. U údajů měsíční platební bilance se vyžaduje rozlišování mezi krátkodobými a dlouhodobými toky v sektoru měnových finančních institucí. Stejně jako podle Manuálu platební bilance BPM5 se hotovost a vklady odlišují od úvěrů a ostatních investic.

1.7 Rezervní aktiva (viz také oddíl 3.11 B.o.p. Book)

Rezervní aktiva eurozóny se skládají z rezervních aktiv Eurosystému, tj. rezervních aktiv ECB a národních centrálních bank.

Rezervní aktiva musí být i) pod účinnou kontrolou příslušného měnového orgánu Eurosystému nebo národní centrální banky a ii) vysoce likvidními, obchodovatelnými a bonitními pohledávkami, které má Eurosystém vůči nerezidentům eurozóny a které znějí na jiné měny než euro, zlato, rezervní pozice u MMF nebo zvláštní práva čerpání.

Tato definice výslovně vylučuje, aby pohledávky v cizí měně vůči rezidentům eurozóny a pohledávky v eurech vůči nerezidentům eurozóny byly považovány za rezervní aktiva, a to jak na úrovni vnitrostátní, tak na úrovni eurozóny. Podobně se v souladu s institucionálními ustanoveními Smlouvy o založení Evropského společenství devizové pozice ústředních vládních orgánů nebo ministerstev financí nezahrnují do definice rezervních aktiv eurozóny.

Rezervními aktivy ECB jsou aktiva, která jsou sdružena v souladu s článkem 30 Statutu ESCB, a která se tak považují za rezervní aktiva pod přímou a účinnou kontrolou ECB. Dokud nedojde k žádnému dalšímu převodu vlastnického práva, jsou rezervní aktiva v držení národních centrálních bank pod jejich přímou a účinnou kontrolou a považují se za rezervní aktiva příslušné jednotlivé národní centrální banky.

Výkaz transakcí s devizovými rezervami Eurosystému uvádí celkovou hodnotu měsíčních transakcí. Další podrobnější údaje o transakcích Eurosystému se zlatem, devizami, zvláštními právy čerpání a rezervními pozicemi u MMF jsou k dispozici čtvrtletně v souladu se standardními položkami podle Manuálu platební bilance BPM5. V souladu s nejnovějším doporučením MMF v této oblasti se zavádí samostatná kategorie pro finanční deriváty.

Rezervy Eurosystému se sestavují v hrubých hodnotách bez očištění o závazky spojené s rezervami (s výjimkou rezervních aktiv zahrnutých do podskupiny „finanční deriváty“, které se zaznamenávají v čistých hodnotách).

Oceňování je založeno na tržních cenách, přičemž i) pro transakce se používají tržní ceny převládající v okamžiku uskutečnění transakce; a ii) pro pozice se používají středy cenového rozpětí v závěru obchodního dne na konci příslušného období. Pro přepočítání transakcí s aktivy denominovanými v cizí měně na euro se použijí tržní směnné kurzy převládající v okamžiku uskutečnění transakce a pro přepočítání pozic uvedených aktiv se použijí středy cenového rozpětí v závěru obchodního dne na konci příslušného období.

Výnos z rezervních aktiv se bez rozlišení zaznamenává do položky „ostatní investice“ účtu investičních výnosů, včetně výnosu z úroků z rezerv v podobě dluhových cenných papírů, a to na akruální bázi alespoň čtvrtletně.

Rozšířil se názor, že použitelné rezervy mohou být důležitějším ukazatelem schopnosti země plnit devizové závazky, než je ukazatel hrubých rezerv, který se uvádí ve statistice platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí, přičemž tento názor byl přijat ve zvláštním standardu MMF o šíření údajů („Special Data Dissemination Standard“). Pro výpočet použitelných rezerv je nutné údaje o hrubých rezervách doplnit o informace o ostatních devizových aktivech a o závazcích spojených s rezervami. Měsíční údaje o (hrubých) rezervních aktivech Eurosystemu se proto doplní o informaci o ostatních devizových aktivech a o předurčených a potenciálních krátkodobých čistých závazcích vázoucích na hrubých rezervních aktivech, které se klasifikují podle zbytkové splatnosti. Kromě toho se rovněž vyžaduje měnové rozlišení hrubých rezervních aktiv, která znějí na měny obsažené v měnovém koši zvláštních práv čerpání (celkem), a na ostatní měny (celkem), a to se čtvrtletním intervalem.

Pokud jde o zvláštní položky, měly by zásoby měnového zlata při všech reverzních transakcích se zlatem (zlaté swapy, repo operace, půjčky a vklady) zůstat nezměněny. Repo operace s cennými papíry znějícími na cizí měny způsobují zvýšení celkového objemu rezervních aktiv národní centrální banky, která přijímá půjčku, a to proto, že cenné papíry, které jsou předmětem repo operace, stále zůstávají v bilanci; u reverzních repo operací nezaznamenává měnový orgán, který půjčku poskytuje, žádnou změnu celkového objemu rezervních aktiv v případě, že protistranou, která není rezidentem, je jiný měnový orgán nebo finanční instituce, a to proto, že pohledávka za dlužníkem se pak považuje za rezervní aktivum.

2. Způsoby provádění geografického členění

Při sestavování geograficky členěné statistiky platební bilance a statistiky investiční pozice vůči zahraničí se uplatňuje metoda postupných kroků. Tento přístup zahrnuje tři kroky, jež vedou ke splnění požadavků kladených na údaje a jejichž náročnost se postupně zvyšovala:

Krok 1: Způsob sestavování statistiky na úrovni eurozóny:: součet celkových národních čistých transakcí/pozic.

Krok 2: Způsob sestavování statistiky na úrovni eurozóny:: oddělený součet transakcí/pozic týkajících se nerezidentů pro příjmy a výdaje nebo pro čistá aktiva a čistá pasiva (platební bilance)/aktiva a pasiva (investiční pozice vůči zahraničí).

Požadavky na údaje na úrovni národní centrální banky: oddělené zjišťování transakcí/pozic mezi rezidenty eurozóny a nerezidenty eurozóny, jak je stanoveno v příloze III (tabulky 1, 2, 4 a 5).

Krok 3: Způsob sestavování statistiky na úrovni eurozóny a požadavky na údaje na úrovni národní centrální banky:: obdobné jako při kroku 2, navíc s geografickým členěním transakcí/pozic mimo eurozónu. Krok 3 je třeba pouze pro čtvrtletní statistiku platební bilance a roční statistiku investiční pozice vůči zahraničí, jak je stanoveno v příloze III (tabulka 7 a 8).

Požadavky na údaje na úrovni národní centrální banky: oddělené zjišťování transakcí/pozic mezi rezidenty eurozóny a rezidenty zemí na schváleném seznamu zemí nebo regionů (protistran) uvedeném v příloze III (tabulky 9 až 12).

3. Klasifikace agregovaných údajů eurozóny podle institucionálního sektoru (viz též oddíl 3.1.6 B.o.p. Book)

Sektorové členění agregovaných údajů eurozóny zahrnuje měnové orgány, vládní instituce, měnové finanční instituce a ostatní sektory eurozóny.

Měnové orgány

Ve statistikách eurozóny tvoří sektor „měnové orgány“ Eurosystem.

Vládní instituce

Ve statistikách eurozóny odpovídá sektor „vládní instituce“ definici tohoto sektoru v Systému národních účtů (SNA) 93 a v Evropském systému účtů (ESA) 95, a obsahuje tedy tyto jednotky:

- ústřední vládní instituce,
- národní/regionální vládní instituce,
- místní vládní instituce,
- fondy sociálního zabezpečení.

Měnové finanční instituce kromě měnových orgánů

Sektor „měnové finanční instituce kromě měnových orgánů“ odpovídá sektoru měnových finančních institucí pro měnovou a bankovní statistiku (kromě měnových orgánů). Zahnuje:

- i) úvěrové instituce, jak je vymezuje právo Společenství, tj. podniky, jejichž předmětem činnosti je přijímat vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky od veřejnosti (včetně výnosů vznikajících z prodeje bankovních dluhopisů veřejnosti) a poskytovat úvěry na vlastní účet; a
- ii) všechny ostatní rezidentské finanční instituce, jejichž předmětem činnosti je přijímat vklady nebo prostředky velmi podobné vkladům od jiných subjektů než měnové finanční instituce a na vlastní účet (alespoň v ekonomickém smyslu) poskytovat úvěry nebo investovat do cenných papírů.

Ostatní sektory

Ve statistikách eurozóny zahrnuje kategorie „ostatní sektory“ různé institucionální jednotky, zejména:

- i) ostatní finanční instituce, které nespádají do definice měnových finančních institucí, např. subjekty kolektivního investování, které se nepovažují za fondy peněžního trhu, instituce pro investování do nemovitostí, obchodníci s cennými papíry, úvěrové hypoteční instituce, pojišťovny, penzijní fondy a pomocné finanční instituce; a
- ii) nefinanční instituce, např. veřejné a soukromé nefinanční podniky, neziskové instituce sloužící domácnostem a domácnosti.

Instituce jiné než měnové finanční instituce

Ve statistikách eurozóny zahrnuje kategorie „sektory jiné než měnové finanční instituce“ sektory i) „vládní instituce“ a ii) „ostatní sektory“.

Tabulka 1:

Doporučení k transakcím přímých zahraničních investic, včetně souvisejících výnosů, a pozicím ⁽¹⁾

Důležitost	Opatření
krátkodobé	
vysoká	Se všemi nepřímými vztahy přímých zahraničních investic ⁽²⁾ by mělo být pojmově zacházeno podle výkladu mezinárodních statistických standardů uvedených v kapitole 1 zprávy pracovní skupiny pro přímé zahraniční investice.
	Všechny (nepřímé) transakce/pozice přímých zahraničních investic by měly být geograficky přiřazeny přímo přidružené společnosti či mateřské společnosti ⁽²⁾ ⁽³⁾ .
	Všechny členské státy by měly začít sestavovat stavy majetkových účastí a reinvestovaný zisk u přímých zahraničních investic na základě průzkumů o přímých zahraničních investicích (shromažďovaných alespoň jednou ročně) ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾ .
	Stavy majetkových účastí by u přímých zahraničních investic měly být shromažďovány odděleně pro kotované společnosti (v účetní i tržní hodnotě) a nekotované společnosti.
nízká	Příspěvky ke krytí ztrát společností, jež jsou příjemci přímé investice, by měly být zaznamenávány na finančním účtu.
střednědobé	
vysoká	Pro zaznamenávání reinvestovaného zisku by všechny členské státy měly používat „Current Operating Performance Concept“ (koncept běžného provozního přebytku) ⁽⁶⁾ .
	Ostatní kapitálové složky by měly být klasifikovány podle doporučení ve zprávě pracovní skupiny pro přímé zahraniční investice.

Důležitost	Opatření
střednědobé	
střední	Výplata dividend z výjimečného kapitálového zisku by měla být zaznamenávána na finančním účtu (neměla by tedy být zohledněna ve výpočtu reinvestovaného zisku).
dlouhodobé	
vysoká	Nepřímé vztahy přímých zahraničních investic by měly zahrnovat alespoň i) nepřímý vlastnický vztah odpovídající více než 50% vlastnickému podílu, nebo ii) přímý či nepřímý vlastnický vztah odpovídající více než 10% vlastnickému podílu, jenž se vypočte jako výsledek vlastnických vztahů navazujících v rámci jednoho řetězce.

(¹) Ke konci roku 2003.

(²) Toto doporučení neodkazuje na nutnost statisticky pokrýt nepřímé vztahy, ale spíše na metodiku, která by se měla používat. Viz též dlouhodobé opatření týkající se pokrytí nepřímých vztahů přímých zahraničních investic v praxi.

(³) Toto doporučení se použije pouze na reinvestovaný zisk (toky) a stavy majetkových účastí u přímých zahraničních investic. Bližší vysvětlení odchylky, kterou by zahrnovalo jakékoli jiné kritérium, viz kapitola 2 zprávy pracovní skupiny pro přímé zahraniční investice.

(⁴) Výjimku tvoří první hodnocení investiční pozice vůči zahraničí (které se poskytne v okamžiku T+9) a investování do nemovitostí. Měly by se přestat používat tyto nepřijatelné postupy: i) ponechání kritéria pro oceňování na zpravidajských jednotkách (tržní či účetní hodnota); a ii) používání metody permanentní inventury/akumulace toků platební bilance pro sestavování stavů.

(⁵) Během přechodného období, které se určí vzájemnou dohodou, budou v případě nových požadavků při dodržení sjednaných lhůt akceptovány nejlepší odhady.

(⁶) Členské státy se mohou při rozlišování řádných a mimořádných zisků a ztrát zaměřit na omezený počet společností (největší společnosti nebo holdingové společnosti).

PŘÍLOHA V

PŘENOS ÚDAJŮ DO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

Pro elektronický přenos statistických informací požadovaných Evropskou centrální bankou (ECB) používají národní centrální banky zařízení Evropského systému centrálních bank (ESCB), které se opírá o telekomunikační síť „ESCB-Net“. Veškeré výměny údajů v rámci ESCB využívají stejný koncepční model údajů. Formátem statistických zpráv vyvinutým pro tuto elektronickou výměnu statistických informací je formát „GEMES/TS“. Tento požadavek nebrání v použití jiných prostředků pro přenos statistických informací do ECB jako nouzového řešení, pokud bylo dohodnuto.

Národní centrální banky dodržují níže uvedená doporučení, aby zajistily uspokojivé fungování přenosu údajů.

- Úplnost: národní centrální banky vykazují všechny klíče řad. Neuvedení klíčů řad nebo uvedení klíčů řad, které nejsou na seznamu, se bude považovat za neúplné vykazování. Pokud chybí sledovaná hodnota, zaznamenaná se opomenutí pomocí odpovídajícího označení stavu sledování. Pokud se revize provádějí pouze u podsouboru klíčů řad, použijí se v celé platební bilanci pravidla validace.
- Znaková konvence: při přenosu údajů z národních centrálních bank do ECB, jakož i Evropské komisi (Eurostat) se dodržuje jednotná znaková konvence pro všechny údaje, které se mají vykazovat. Podle této znakové konvence se příjmy a výdaje na běžném a kapitálovém účtu musí vykazovat se znaménkem plus, zatímco čisté zůstatky se vypočítávají a vykazují jako příjmy minus výdaje. Na finančním účtu se pokles čistých aktiv / zvýšení čistých pasiv musí vykazovat se znaménkem plus, zatímco zvýšení čistých aktiv / pokles čistých pasiv se musí vykazovat se znaménkem minus. Čisté zůstatky se vypočítávají a vykazují jako čistá změna aktiv plus čistá změna pasiv.
Při přenosu údajů investiční pozice vůči zahraničí by se čisté pozice měly vypočítávat a vykazovat jako pozice aktiv minus pozice pasiv.
- Účetní identita údajů: před přenosem údajů do ECB musí národní centrální banky použít pravidla validace, která byla rozeslána a která jsou na požádání k dispozici.

Kdykoli dojde k revizím, mohou národní centrální banky zaslat ECB aktualizovaný datový soubor. Jakékoli revize se předávají takto:

- revize údajů měsíční platební bilance se poskytují při předávání i) údajů za následující měsíc; ii) odpovídajících čtvrtletních údajů a iii) odpovídajících revidovaných čtvrtletních údajů,
- revize údajů čtvrtletní platební bilance se poskytují při předávání údajů za následující čtvrtletí,
- revize údajů čtvrtletní investiční pozice vůči zahraničí se poskytují při předávání údajů za následující čtvrtletí,
- revize údajů roční investiční pozice vůči zahraničí se poskytují při předávání údajů za následující roky.

Revize údajů měsíční a čtvrtletní platební bilance, jež se vztahují se k celým rokům, poskytují národní centrální banky ECB na konci března a na konci září, přičemž na konci září předávají spolu s těmito revizemi rovněž údaje o roční investiční pozici vůči zahraničí.

Revize údajů o čtvrtletní investiční pozici vůči zahraničí, jež se vztahují k celým rokům, poskytují národní centrální banky ECB na konci září, a to spolu s údaji o roční investiční pozici vůči zahraničí.

Revize údajů výkazu devizových rezerv lze v případě potřeby provádět průběžně. Měl by se však zajistit soulad mezi pozicemi ke konci období a příslušnými položkami v příspěvcích do (čtvrtletní a roční) investiční pozice eurozóny vůči zahraničí.

PŘÍLOHA VI

SLEDOVÁNÍ METOD SESTAVOVÁNÍ STATISTIK

Evropská centrální banka (ECB) sleduje metody sestavování, které se používají pro vykazování statistik platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí, jakož i pojmy a definice, které zúčastněné členské státy pravidelně používají. Sledování se bude provádět v souvislosti s aktualizací dokumentu ECB nazvaného European Union balance of payments/international investment position statistical methods („Statistické metody pro platební bilanci a investiční pozici vůči zahraničí Evropské unie“) (dále jen „B.o.p. Book“). Kromě sledování je účelem B.o.p. Book informovat sestavitele platební bilance eurozóny o vývoji v ostatních členských státech eurozóny.

B.o.p. Book obsahuje informace o struktuře statistiky platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí všech členských států. Obsahuje dále podrobný popis metod sestavování údajů a používaných pojmů a definic, jakož i informace o odchylkách v členských státech od sjednaných definic pro statistiky platební bilance a investiční pozice vůči zahraničí.

B.o.p. Book se každoročně aktualizuje v úzké spolupráci s členskými státy.

PŘÍLOHA VII

SHROMAŽĎOVÁNÍ ÚDAJŮ V OBLASTI PORTFOLIOVÝCH INVESTIC

Vzhledem k objektivním obtížím při sestavování statistiky portfoliových investic se považovalo za nezbytné definovat společné přístupy k shromažďování těchto informací v rámci eurozóny.

Jak je vysvětleno v oddílu 1.4 přílohy IV, byly provedeny vnitrostátní studie proveditelnosti, pokud jde o možnost shromažďovat údaje podle jednotlivých cenných papírů v rámci celé eurozóny. Tyto studie dospěly k této dohodě: od konce března 2008 budou členské státy eurozóny shromažďovat alespoň čtvrtletní stavy aktiv a pasiv portfoliových investic eurozóny podle jednotlivých cenných papírů. Do té doby budou některé členské státy schopny v případě některých specifických členění portfoliových investic, zejména podle sektoru emitenta nebo podle měny/země emise, poskytovat pouze nejlepší odhady.

Dostupnost funkční Centralizované databáze cenných papírů je pro zprovoznění nových systémů shromažďování údajů považována za nezbytnou. Pokud tedy nebude „Dokument o ukončení projektu“ („Project Closure Document“) pro fázi 1 projektu Centralizované databáze cenných papírů předložen Radě guvernérů prostřednictvím Výboru pro statistiku Evropského systému centrálních bank do konce března 2005, bude tato lhůta prodloužena o dobu, odpovídající době prodloužení s předložením daného dokumentu.

Cílové pokrytí se definuje takto: stavy cenných papírů, které se národnímu sestaviteli vykazují agregovaně, tj. nikoli za použití standardních kódů (ISIN nebo podobného kódu), by neměly tvořit více než 15 % celkových stavů aktiv nebo pasiv portfoliových investic. Tato prahová hodnota by se měla používat jako vodítko při hodnocení pokrytí v systémech členských států. Centralizovaná databáze cenných papírů by měla v dostatečném rozsahu zahrnovat cenné papíry portfoliových investic na celém světě, aby bylo možné sestavovat statistiky na základě údajů podle jednotlivých cenných papírů.

Stavy aktiv a pasiv portfoliových investic se v investiční pozici vůči zahraničí sestavují pouze ze stavových údajů.

Od března 2008 (počínaje údaji, které odpovídají transakcím v lednu 2008 a pozicím ke konci roku 2007) budou systémy shromažďování údajů o portfoliových investicích eurozóny vyhovovat jednomu z modelů v této tabulce:

Platné modely shromažďování údajů o portfoliových investicích

-
- Měsíční stavy [s-b-s] + měsíční toky [s-b-s]
 - Čtvrtletní stavy [s-b-s] + měsíční toky [s-b-s]
 - Měsíční stavy [s-b-s] + odvozené měsíční toky [s-b-s]
 - Čtvrtletní stavy [s-b-s] + měsíční toky [agregace]
-

Poznámky:

„s-b-s“ = shromažďování údajů podle jednotlivých cenných papírů

„odvozené toky“ = rozdíl stavů (upravený o změny směnných kurzů, cen a ostatních zjištěných změn objemu)

III

(Oznámení)

KOMISE

VÝZVA K PŘEDKLÁDÁNÍ NÁVRHŮ VP/2004/017

Rozpočtová položka 04.02.10

Inovativní opatření podle článku 6 nařízení o Evropském sociálním fondu: „Předávání a šíření inovací získaných z projektů ESF podle článku 6“

(2004/C 292/06)

Článek 6 nařízení o Evropském sociálním fondu⁽¹⁾ podporuje inovativní opatření, jejichž cílem je podpora nových přístupů a vymezení příkladů osvědčených postupů, které následně mohou zlepšit realizaci činností podporovaných ESF.

Tato výzva k předkládání návrhů se týká předávání a šíření inovativních přístupů a metod vyvinutých v rámci projektů podle článku 6 v programovacím období 2000 až 2006.

Cílem výzvy k předkládání návrhů je vymezit nejpřínosnější poznatky získané z jednoho či více projektů podle článku 6 a tyto poznatky cíleně předávat a šířit širšímu publiku.

V rámci výzvy k předkládání návrhů musí být dodrženy tyto dvě lhůty:

- lhůta pro první kolo přihlášek je 16. února 2005. Projekty mohou být zahájeny v období mezi 1. až 30. zářím 2005. Délka projektů činí nejvýše 12 měsíců,
- lhůta pro druhé kolo přihlášek je 16. února 2006. Projekty mohou být zahájeny v období mezi 1. až 30. zářím 2006. Délka projektů činí nejvýše 12 měsíců.

Bližší informace týkající se postupu pro podání přihlášky, dostupných finančních prostředků, způsobilosti a postupu při výběru a přidělení grantů a dále pokyny pro uchazeče, formulář popisu projektu, formulář předpokládaného rozpočtu a další přílohy jsou připraveny ke stažení na této internetové stránce:

http://forum.europa.eu.int/Public/irc/empl/vp_2004_017/library

Všechny dokumenty a informace uvedené na této internetové stránce tvoří nedílnou a závaznou součást této výzvy k předkládání návrhů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1784/1999 ze dne 12. července 1999 o Evropském sociálním fondu (Úř. věst. L 213, 13.8.1999, s. 66).